HANDBOEK

Copyright SMK.
Het is niet toegestaan om (delen uit)dit Handboek zonder toestemming van SMK verder te verspreiden of te publiceren.

Versie 2 juni 2021

INHOUDSOPGAVE HANDBOEK SMK

Statuten

Klachtreglement SMK

Algemene Certificatievoorwaarden SMK

Procedure ontwikkelen en beheer certificatieschema's

Bijlage:
1. Richtlijnen voor gebruik Logo 'Milieukeur' en 'On the way to PlanetProof'
2. Verordening (EG) Nr. 66/2010 EU Ecolabel (NL-versie)

Copyright SMK.
Het is niet toegestaan om (delen uit) dit Handboek zonder toestemming van SMK verder te verspreiden of te publiceren.

PELS RIJCKEN

STATUTENWIJZIGING

van de stichting:

Stichting Milieukeur,

met zetel in de gemeente 's-Gravenhage

Heden, zeventien december tweeduizend negentien, is voor mij, mr. Frank Jan Oranje, notaris te 's-Gravenhage, verschenen:

de heer mr. Peter Cornelis Hoogendoorn, te dezen woonplaats kiezend ten kantore van Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn N.V. te (2594 AC) 's-Gravenhage, Bezuidenhoutseweg 57, geboren te Nunspeet op vier mei negentienhonderdvijfentachtig.

De comparant heeft verklaard dat:

a. de Directeur van de stichting: **Stichting Milieukeur**, met zetel in de gemeente 's-Gravenhage, met adres: (2594 AC) 's-Gravenhage, Bezuidenhoutseweg 105, ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel onder nummer 41189940, hierna te noemen: de '**Stichting**', op negenentwintig november tweeduizend negentien buiten vergadering heeft besloten om de statuten van de Stichting geheel te wijzigen, alsmede om de comparant te machtigen deze akte te doen verlijden, van welke besluiten blijkt uit een besluit buiten vergadering, waarvan een exemplaar aan deze akte wordt gehecht;

b. de statuten van de Stichting laatstelijk zijn gewijzigd bij akte, verleden op vijf februari tweeduizend negen voor mr. F.J. Oranje, notaris te 's-Gravenhage;

c. van de op grond van de statuten van de Stichting vereiste goedkeuring van de Raad van Toezicht blijkt uit een besluit buiten vergadering van vier december tweeduizend negentien, waarvan een exemplaar aan deze akte wordt gehecht.

Ter uitvoering van voormeld besluit tot statutenwijziging heeft de comparant, handelend als vermeld, verklaard de statuten van de Stichting bij deze akte geheel te wijzigen als volgt:

STATUTEN.

Naam en zetel.

Artikel 1.

1.1. De stichting draagt de naam: **Stichting Milieukeur**.
In het maatschappelijk verkeer wordt zij tevens aangeduid als SMK.

1.2. Zij heeft haar zetel in de gemeente 's-Gravenhage.

Doel en middelen.

Artikel 2.

2.1. De stichting heeft ten doel:

a. het in Nederland fungeren als nationale beheerder van certificatiesystemen voor producten en diensten waaronder On the way to PlanetProof, Milieukeur, EU Ecolabel, Groen Label Kas en Maatlat Duurzame Veehouderij;

b. het bevorderen van de nationale en internationale bekendheid en algemene aanvaarding van de door haar beheerde certificatiesystemen;

c. het bevorderen en faciliteren van de verduurzaming van productie of dienstverlening die resulteert in positieve waardering in de keten;

d. het optimaal laten benutten van de kennis, kunde en capaciteit van de stichting en haar Colleges van Deskundigen door het gebruik van instrumenten en (certificatie)systemen voor overheid, ketens van bedrijven of sectoren,

en voorts al hetgeen met het vorenstaande in de ruimste zin verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn.

2.2. Zij tracht dit doel te bereiken door onder meer:

a. het ontwikkelen, vaststellen en beheren van criteria voor certificatieschema's voor producten en diensten;

b. licentie-overeenkomsten te sluiten met certificatie-instellingen voor het uitgeven van certificaten en het recht tot het voeren van keurmerken waar van toepassing;

c. het geven van algemene voorlichting omtrent het nut van haar certificatiesystemen en andere instrumenten (zoals barometers) ter bevordering van duurzame productie en -consumptie;

d. het streven naar de aanvaarding van gelijkwaardige buitenlandse certificatiesystemen op basis van wederzijdse erkenning;

e. het gevraagd en ongevraagd adviseren van de overheid en het bedrijfsleven.

2.3. Hoofdkenmerken van de door haar beheerde certificatiesystemen zijn:

a. producenten kunnen certificering van hun producten en diensten vrijwillig aanvragen;

b. de hele levensketen van het product is basis voor de beoordeling van de productgroep en aan alle relevante milieuaspecten wordt aandacht besteed;

c. accreditatie van de certificatieschema's door de Raad voor Accreditatie, gevestigd te Utrecht, of andere vormen van zekerstelling van onafhankelijk beheer van certificatieschema's, voor zover nodig.

Vermogen.

Artikel 3.

3.1. De financiële middelen van de stichting bestaan in hoofdzaak uit:

a. overheidssubsidies;

b. rechten voor de licentie van haar keurmerken;

c. vergoedingen ter zake van verrichte werkzaamheden en verleende diensten, en

d. schenkingen, erfstellingen en legaten.

3.2. Erfstellingen kunnen niet anders worden aanvaard dan onder het voorrecht van boedelbeschrijving.

Artikel 4.

De rechtsbetrekkingen tussen de stichting en de door haar gelicentieerde certificatie-instellingen worden schriftelijk vastgelegd in licentie-overeenkomsten. Deze zullen steeds de bepaling bevatten dat de stichting krachtens besluit van de Directeur in de overeenkomsten zodanige wijzigingen kan aanbrengen als naar het oordeel van de Directeur nuttig of noodzakelijk zijn voor de beoogde effectiviteit van de certificatie. De licentie-overeenkomsten zullen tevens een bepaling bevatten inhoudende dat geschillen tussen de stichting en de certificatie-instellingen volgens het klachtreglement als bedoeld in artikel 18.4 worden beslecht.

Organen.

Artikel 5.

De stichting kent de volgende organen, te weten:

- de Directie, bestaande uit de Directeur;
- het Managementteam;
- de Raad van Toezicht;
- Colleges van Deskundigen;
- het Klachtcollege.

De directeur.

Artikel 6.

6.1. De stichting wordt bestuurd door de Directeur. De Raad van Toezicht zal in een ontstane vacature voor de functie van Directeur zo spoedig mogelijk voorzien.

6.2. De Directeur wordt benoemd door de Raad van Toezicht. Slechts een natuurlijk persoon die een arbeidsovereenkomst met de stichting heeft, kan tot Directeur worden benoemd.

6.3. Een Directeur mag geen deel uitmaken van andere organen van de stichting.

6.4. De Directeur wordt benoemd voor onbepaalde tijd.

6.5. In geval van ontstentenis van de Directeur benoemt de Raad van Toezicht een (opvolgend) Directeur. Tot het moment dat de Raad van Toezicht een (opvolgend) Directeur heeft benoemd, is het Managementteam tijdelijk met het bestuur belast.

In geval van belet van de Directeur is het Managementteam tijdelijk met het bestuur belast, tenzij de Raad van Toezicht voor de duur van het belet een plaatsvervangend Directeur aanwijst.

6.6. De Directeur defungeert:

a. door zijn of haar overlijden;

b. doordat hij of zij failliet wordt verklaard of hem of haar surseance van betaling wordt verleend dan wel doordat de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen op hem of haar van toepassing wordt verklaard;

c. door zijn of haar ondercuratelestelling of doordat hij of zij anderszins het vrije beheer over zijn of haar vermogen verliest;

d. door zijn of haar aftreden;

e. door zijn of haar ontslag, verleend door de rechtbank in de gevallen in de wet voorzien;

f. door zijn of haar ontslag, verleend door de Raad van Toezicht om gewichtige redenen;

g. door zijn of haar uitdiensttreding uit de stichting of door het anderszins eindigen van zijn of haar arbeidsovereenkomst met de stichting.

6.7. Een besluit tot ontslag als in artikel 6.6 onder f bedoeld, kan slechts worden genomen in een vergadering van de Raad van Toezicht waarin alle leden van de Raad van Toezicht aanwezig of vertegenwoordigd zijn. Zijn in een vergadering van de Raad van Toezicht niet alle leden aanwezig of vertegenwoordigd, dan wordt een tweede vergadering bijeengeroepen, te houden niet eerder dan twee en niet later dan vier weken na de eerste vergadering, in welke tweede vergadering ongeacht het aantal aanwezige of

vertegenwoordigde leden rechtsgeldig omtrent dit ontslag kan worden besloten. Bij de oproeping tot deze tweede vergadering moet worden vermeld dat en waarom een besluit tot dit ontslag kan worden genomen, onafhankelijk van het aantal ter vergadering aanwezige of vertegenwoordigde leden van de Raad van Toezicht.

De Directeur: taak en bevoegdheden.

Artikel 7.

7.1. De Directeur is belast met en draagt de verantwoordelijkheid voor de algemene leiding en het beheer van de stichting. De Directeur is de eerstaangewezene om, met inachtneming van deze statuten, het doel van de stichting te verwezenlijken.

7.2. De Directeur is bevoegd te besluiten tot het aangaan van overeenkomsten tot verkrijging, vervreemding en bezwaring van registergoederen, en tot het aangaan van overeenkomsten waarbij de stichting zich als borg of hoofdelijk medeschuldenaar verbindt, zich voor een derde sterk maakt of zich tot zekerheidstelling voor een schuld van een ander verbindt en tot vertegenwoordiging van de stichting ter zake van deze handelingen. Besluiten als bedoeld in dit artikel 7.2 behoeven de voorafgaande schriftelijke goedkeuring van de Raad van Toezicht.

De Directeur: tegenstrijdig belang.

Artikel 8.

Wanneer de Directeur bij de besluitvorming een direct of indirect persoonlijk belang heeft dat tegenstrijdig is met het belang van de stichting, wordt het besluit genomen door de Raad van Toezicht.

De Directeur: vertegenwoordiging.

Artikel 9.

9.1. De Directeur vertegenwoordigt de stichting.

9.2. De Directeur kan besluiten tot het verlenen van volmacht aan een of meer leden van het Managementteam of aan een of meer andere natuurlijke personen met een arbeidsovereenkomst met de stichting, alsook aan derden, om de stichting binnen de grenzen van die volmacht te vertegenwoordigen.

Managementteam.

Artikel 10.

10.1. De stichting heeft een Managementteam, bestaande uit een door de Directeur vast te stellen aantal natuurlijke personen.

10.2. De Directeur benoemt de leden van het Managementteam en kan deze schorsen of ontslaan. Slechts een natuurlijk persoon die een

arbeidsovereenkomst met de stichting heeft, kan tot lid van het Managementteam worden benoemd. Een besluit van de Directeur tot benoeming van een lid van het Managementteam behoeft de voorafgaande goedkeuring van de Raad van Toezicht.

10.3. De leden van het Managementteam zullen aan de Directeur alle voor de stichting relevante inlichtingen verstrekken.

10.4. De Directeur stelt een reglement vast, waarin regels omtrent de samenstelling, taken, bevoegdheden en werkwijze van het Managementteam zijn opgenomen. De vaststelling behoeft de goedkeuring van de Raad van Toezicht.

Raad van Toezicht.

Artikel 11.

11.1. Het toezicht op het beleid van de Directeur en op de algemene gang van zaken in de stichting is opgedragen aan een Raad van Toezicht, bestaande uit ten minste drie en ten hoogste zeven natuurlijke personen. De Raad van Toezicht staat de Directeur met raad terzijde.

11.2. De Raad van Toezicht benoemt zijn leden.
In ontstane vacatures wordt zo spoedig mogelijk voorzien.

11.3. Leden van de Raad van Toezicht mogen geen deel uitmaken van andere organen van de stichting.

11.4. De Raad van Toezicht benoemt uit zijn midden een voorzitter.

11.5. Leden van de Raad van Toezicht worden benoemd voor de tijd van ten hoogste vier jaren en treden af volgens een door de Raad van Toezicht vast te stellen rooster van aftreden; een volgens het rooster aftredend lid van de Raad van Toezicht is onmiddellijk, doch ten hoogste eenmaal herbenoembaar. De in een tussentijdse vacature benoemde neemt op het rooster van aftreden de plaats in van degene in wiens vacature hij werd benoemd.

11.6. Een lid van de Raad van Toezicht dient in ieder geval:

a. bij zijn functioneren het doel van de Stichting in acht te nemen en realisering daarvan te bevorderen;

b. in staat te zijn de hoofdlijnen van het beleid van de Directeur te beoordelen;

c. in staat te zijn de missie en visie van de Stichting uit te dragen;

d. in staat te zijn interne en externe ontwikkelingen te vertalen in strategische beleidsplannen voor de Stichting;

e. te beschikken over aantoonbare bestuurlijke kwaliteiten;

f. inzicht te hebben in maatschappelijke en bestuurlijke verhoudingen.

De Raad van Toezicht kan bij reglement nadere eisen aan zijn leden stellen.

11.7. Een lid van de Raad van Toezicht defungeert:

a. door zijn overlijden;

b. doordat hij failliet wordt verklaard of hem surseance van betaling wordt verleend dan wel doordat de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen op hem van toepassing wordt verklaard;

c. door zijn ondercuratelestelling of indien hij anderszins het vrije beheer over zijn vermogen verliest;

d. door zijn aftreden, al dan niet volgens het in artikel 11.5 bedoelde rooster;

e. door het aanvaarden van een benoeming tot Directeur van de stichting of door het anderszins deel uitmaken van andere organen van de stichting;

f. door zijn ontslag, verleend door de Raad van Toezicht om gewichtige redenen;

g. door het aangaan van een arbeidsovereenkomst met de stichting.

11.8. Het lid van de Raad van Toezicht van wie het ontslag als in artikel 11.7 onder f aan de orde is, heeft het recht de desbetreffende vergadering(en) van de Raad van Toezicht bij te wonen en aldaar het woord te voeren. Hij wordt niet meegerekend bij de bepaling van het aantal aanwezige of vertegenwoordigde leden van de Raad van Toezicht en heeft bovendien niet het recht zijn stem uit te brengen ter zake van zijn geagendeerde schorsing dan wel ontslag. De tweede volzin van dit artikel 11.8 vindt evenwel geen toepassing indien de Raad van Toezicht op dat moment slechts uit twee leden bestaat.

11.9. Een besluit tot ontslag als in artikel 11.7 onder f bedoeld, kan slechts worden genomen in een vergadering van de Raad van Toezicht waarin alle leden van de Raad van Toezicht aanwezig of vertegenwoordigd zijn. Het bepaalde in artikel 6.7, tweede en derde volzin is van overeenkomstige toepassing.

Raad van Toezicht: taken.

Artikel 12.

12.1. Naast de elders in deze statuten toegekende taken en bevoegdheden, heeft de Raad van Toezicht de volgende taken en bevoegdheden:

a. het goedkeuren van de balans en de staat van baten en lasten van de stichting;

b. het houden van toezicht op de realisatie van de doelstellingen van de stichting;

c. het houden van toezicht op de uitvoering van de strategie en de genomen risico's verbonden aan de activiteiten van de stichting;

d. het houden van toezicht en controle op de uitvoering van de opzet en werking van de interne risicobeheersings- en controlesystemen;

e. de benoeming en het ontslag van de leden van de Raad van Toezicht;

f. de benoeming en het ontslag van de Directeur en het vaststellen van zijn of haar arbeidsovereenkomst.

12.2. De Directeur verschaft de Raad van Toezicht tijdig de voor de uitoefening van diens taken en bevoegdheden noodzakelijke gegevens en voorts aan ieder lid van de Raad alle inlichtingen betreffende de aangelegenheden van de stichting die deze mocht verlangen. De Raad van Toezicht is bevoegd inzage te nemen en te doen nemen van alle boeken, bescheiden en andere gegevensdragers van de stichting; ieder lid van de Raad heeft te allen tijde toegang tot alle bij de stichting in gebruik zijnde ruimten en terreinen.

12.3. De Raad van Toezicht kan zich voor rekening van de stichting in de uitoefening van zijn taak doen bijstaan door een of meer deskundigen.

Raad van Toezicht: vergaderingen.

Artikel 13.

13.1. Vergaderingen van de Raad van Toezicht worden gehouden zo dikwijls de voorzitter of twee leden van de Raad van Toezicht een vergadering bijeenroept, doch ten minste viermaal per jaar.

13.2. De bijeenroeping van de vergaderingen van de Raad van Toezicht geschiedt schriftelijk door de Directeur op verzoek van degene(n) die de vergadering bijeen wil(len) roepen op een termijn van ten minste zeven dagen, onder opgave van de te behandelen onderwerpen.

De vergaderingen van de Raad van Toezicht worden gehouden ter plaatse binnen Nederland, te bepalen door degene die de vergadering bijeenriep.

Indien werd gehandeld in strijd met het hiervoor in dit artikel 13.2 bepaalde, kan de Raad van Toezicht niettemin rechtsgeldige besluiten nemen, mits de ter vergadering afwezige leden van de Raad van Toezicht vóór het tijdstip van de vergadering schriftelijk hebben verklaard zich niet tegen de besluitvorming te verzetten.

13.3. Toegang tot de vergaderingen van de Raad van Toezicht hebben de leden van de Raad van Toezicht en degenen die daartoe door de Raad van Toezicht zijn uitgenodigd.

13.4. Een lid van de Raad van Toezicht kan zich door een bij geschrift door hem daartoe gevolmachtigde medelid ter vergadering doen vertegenwoordigen.

Onder geschrift wordt te dezen verstaan elk via gangbare communicatiekanalen overgebracht en mogelijk op schrift te ontvangen bericht. Een lid van de Raad van Toezicht kan slechts één medelid ter vergadering vertegenwoordigen.

Raad van Toezicht: besluitvorming.

Artikel 14.

14.1. De voorzitter van de vergadering bepaalt de wijze waarop de stemmingen in de vergadering worden gehouden, met dien verstande dat op verzoek van een of meer leden van de Raad van Toezicht stemmingen over personen schriftelijk geschieden.

14.2. Voor zover in deze statuten geen grotere meerderheid is voorgeschreven, worden alle besluiten van de Raad van Toezicht genomen met volstrekte meerderheid van de uitgebrachte stemmen.

14.3. Ieder lid van de Raad van Toezicht is bevoegd tot het uitbrengen van één stem. Blanco stemmen worden geacht niet te zijn uitgebracht. Bij staking van stemmen over zaken is het voorstel verworpen. Staken de stemmen bij verkiezing van personen, dan beslist het lot. Indien bij verkiezing tussen meer dan twee personen door niemand van hen een volstrekte meerderheid is verkregen, wordt herstemd tussen de twee personen die het grootste aantal stemmen kregen, zo nodig na tussenstemming.

14.4. De Raad van Toezicht kan slechts geldige besluiten nemen in een vergadering waarin ten minste de helft van het aantal leden van de Raad van Toezicht aanwezig of vertegenwoordigd is. Is in een vergadering minder dan de helft van de het aantal leden van de Raad van Toezicht aanwezig of vertegenwoordigd, dan wordt een tweede vergadering bijeengeroepen, te houden niet eerder dan twee en niet later dan vier weken na de eerste vergadering, in welke tweede vergadering ongeacht het aantal aanwezige of vertegenwoordigde leden van de Raad van Toezicht rechtsgeldig kan worden besloten omtrent de onderwerpen welke in de eerste vergadering op de agenda waren geplaatst doch waarover in die vergadering bij ontbreken van het quorum niet kon worden besloten. Bij de oproeping tot de tweede vergadering moet worden vermeld dat en waarom een besluit kan worden genomen onafhankelijk van het aantal ter vergadering aanwezige of vertegenwoordigde leden van de Raad van Toezicht.

14.5. Het door de voorzitter van de vergadering ter vergadering uitgesproken oordeel omtrent de uitslag van een stemming is beslissend. Hetzelfde geldt voor de inhoud van een genomen besluit, voor zover werd gestemd over een

niet schriftelijk vastgelegd voorstel. Wordt onmiddellijk na het uitspreken van het oordeel van de voorzitter de juistheid daarvan betwist, dan vindt overeenkomstig het in de wet bepaalde een nieuwe stemming plaats indien de meerderheid van de vergadering of, indien de oorspronkelijke stemming niet hoofdelijk of schriftelijk geschiedde, een stemgerechtigde aanwezige dit verlangt. Door deze nieuwe stemming vervallen de rechtsgevolgen van de oorspronkelijke stemming.

14.6. Van het verhandelde in de vergaderingen van de Raad van Toezicht wordt door de Directeur of door een daartoe door de voorzitter van de vergadering aangewezen persoon notulen gehouden. De notulen worden vastgesteld in dezelfde of in de eerstvolgende vergadering en worden ten blijke daarvan door de voorzitter en de notulist van die vergadering ondertekend.

14.7. Een lid van de Raad van Toezicht neemt niet deel aan de beraadslaging en de besluitvorming indien hij daarbij een direct of indirect persoonlijk belang heeft dat tegenstrijdig is met het belang van de stichting.

14.8. Wanneer op grond van het bepaalde in artikel 14.7 geen enkel lid van de Raad van Toezicht aan de besluitvorming kan deelnemen, neemt dan wel nemen degene(n) met het belang alsnog deel aan de beraadslaging en de stemming. In dat geval wordt een uittreksel van de notulen als bedoeld in artikel 14.6 onderscheidenlijk de aantekeningen als bedoeld in artikel 19, waarin de overwegingen die aan het besluit ten grondslag liggen zijn vastgelegd, gevoegd bij de staat van baten en lasten over het boekjaar waarin het besluit is genomen.

Vrijwaring.

Artikel 15.

15.1. Voor zover uit de wet niet anders voortvloeit, worden aan de Directeur, de voormalig Directeur alsmede aan de leden van de Raad van Toezicht en de voormalige leden van de Raad van Toezicht vergoed:

a. de redelijke kosten van het voeren van verdediging tegen aanspraken wegens een handelen of nalaten in de uitoefening van zijn, haar of hun functie of van een andere functie die hij of zij op verzoek van de Stichting vervullen of hebben vervuld;

b. eventuele schadevergoedingen of boetes die hij of zij verschuldigd zijn wegens een hierboven onder a vermeld handelen of nalaten;

c. de redelijke kosten van het optreden in andere rechtsgedingen waarin hij of zij als Directeur, als voormalig Directeur alsmede als leden van de Raad van Toezicht en als voormalige leden van de Raad van

Toezicht is of zijn betrokken met uitzondering van de gedingen waarin hij of zij in hoofdzaak een eigen vordering geldend maakt of maken.

15.2. De Directeur, de voormalig Directeur alsmede de leden van de Raad van Toezicht en de voormalige leden van de Raad van Toezicht heeft/hebben, in afwijking van het hiervoor in artikel 15.1 bepaalde, geen aanspraak op de vergoeding in artikel 15.1 bedoeld voor zover i) door de Nederlandse rechter bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak is vastgesteld dat het handelen of nalaten van de betrokkene kan worden gekenschetst als opzettelijk, bewust roekeloos of ernstig verwijtbaar of ii) de kosten of het vermogensverlies van de Directeur, de voormalig Directeur alsmede de leden van de Raad van Toezicht en de voormalige leden van de Raad van Toezicht is gedekt door een verzekering en de verzekeraar deze kosten of dit vermogensverlies heeft uitbetaald of heeft toegezegd tot uitbetaling te zullen overgaan.

Boekjaar en jaarstukken.

Artikel 16.

16.1. Het boekjaar van de stichting valt samen met het kalenderjaar.

16.2. De Directeur is verplicht van de vermogenstoestand van de stichting en van alles betreffende de werkzaamheden van de stichting, naar de eisen die voortvloeien uit deze werkzaamheden, op zodanige wijze een administratie te voeren en de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers op zodanige wijze te bewaren, dat daaruit te allen tijde de rechten en verplichtingen van de stichting kunnen worden gekend.

16.3. De Directeur is verplicht jaarlijks binnen zes maanden na afloop van het boekjaar de balans en de staat van baten en lasten van de stichting op te maken. De Directeur zal, alvorens tot de vaststelling van de balans en de staat van baten en lasten over te gaan, deze stukken doen onderzoeken door een registeraccountant, accountant-administratieconsulent dan wel een andere deskundige in de zin van artikel 393 van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Deze deskundige brengt omtrent zijn onderzoek verslag uit aan de Directeur en geeft de uitslag van zijn onderzoek weer in een verklaring omtrent de getrouwheid van de in artikel 16.2 bedoelde stukken. De Raad van Toezicht dient deze stukken goed te keuren, waarna de Directeur deze vaststelt.

16.4. De Directeur is verplicht de in de voorgaande leden bedoelde boeken, bescheiden en andere gegevensdragers gedurende zeven jaren te bewaren.

Colleges van Deskundigen.

Artikel 17.

17.1. De Directeur stelt voor terreinen waarop de werkzaamheden van de stichting betrekking hebben de benodigde Colleges van Deskundigen in.

17.2. Ieder College van Deskundigen stelt - onder verantwoordelijkheid van de Directeur - met betrekking tot zijn werkterrein de criteria, controleaanwijzingen, interpretaties en eventuele in te stellen keuren vast.

17.3. De Colleges van Deskundigen houden op evenwichtige wijze rekening met de belangen van de betrokkenen bij certificatie.

17.4. De leden van de Colleges van Deskundigen worden benoemd en ontslagen door de Directeur.

17.5. De Directeur stelt een reglement vast voor de Colleges van Deskundigen, waarin regels omtrent de samenstelling, taken, bevoegdheden en werkwijze zijn opgenomen.

17.6. De Directeur kan een College van Deskundigen opheffen.

Klachtcollege.

Artikel 18.

18.1. De stichting kent een Klachtcollege, bestaande uit drie (3) leden en een (1) plaatsvervangend lid, allen zijnde natuurlijke personen.

18.2. Het Klachtcollege heeft tot taak:

a. het beslissen op klachten over besluiten en de daarvoor gevolgde procedures van een College van Deskundigen, de Toetsingscommissie - Inkoop Hout (Timber Procurement Assessment Committee, TPAC) of de Directie;

b. het beslissen in die gevallen waarin hij ingevolge enige overeenkomst waarbij de stichting partij is of enig reglement van de stichting daartoe bevoegd is.

18.3. Zij, die deel uitmaken van de organen van de stichting, alsmede zij, die werkzaam zijn ten behoeve van de stichting, zijn gehouden het Klachtcollege alle gevraagde inlichtingen te verschaffen.

18.4. De Raad van Toezicht stelt, op voorstel van de Directeur en na raadpleging van het Klachtcollege, een klachtreglement vast waarin ten minste zijn geregeld:

a. de samenstelling van het Klachtcollege;

b. de kwaliteitseisen die gesteld worden aan leden van het Klachtcollege;

c. de regels van de klachtprocedure en de werkwijze van het Klachtcollege.

Besluitvorming buiten vergadering. ———————————————————————

Artikel 19. ———————————————————————

19.1. Besluiten van alle organen van de stichting kunnen in plaats van in ———— vergadering ook schriftelijk worden genomen, mits met algemene stemmen —— van alle leden van het desbetreffende orgaan. ———————————————

19.2. De voorzitter van het desbetreffende orgaan houdt van de aldus genomen —— besluiten aantekening of draagt zulks op aan een door de Directeur aan te —— wijzen persoon. De voorzitter van het desbetreffende orgaan is verplicht ervoor zorg te dragen dat de conform artikel 19.1 genomen besluiten zo spoedig——— mogelijk schriftelijk ter kennis van de Directeur worden gebracht; zulks geldt— niet indien de Directeur aantekening van de besluiten heeft gehouden. De —— aantekeningen liggen ten kantore van de stichting ter inzage voor de leden van het desbetreffende orgaan. Aan ieder van hen wordt desgevraagd een afschrift of uittreksel van deze aantekeningen verstrekt. ———————————

Reglementen. ———————————————————————

Artikel 20. ———————————————————————

De Directeur is bevoegd andere reglementen dan genoemd in de statuten vast te——— stellen, te wijzigen of op te heffen. ———————————————————

Statutenwijziging. ———————————————————————

Artikel 21. ———————————————————————

21.1. De Directeur is bevoegd de statuten te wijzigen. Het besluit van de Directeur — tot statutenwijziging is onderworpen aan de voorafgaande schriftelijke ———— goedkeuring van de Raad van Toezicht. ———————————————

21.2. Een statutenwijziging treedt eerst in werking nadat daarvan een notariële akte— is opgemaakt. De Directeur is bevoegd deze akte te doen verlijden ————

21.3. De Directeur is verplicht een authentiek afschrift van de wijziging en de ——— gewijzigde statuten neer te leggen ten kantore van het handelsregister. ———

Ontbinding en vereffening. ———————————————————————

Artikel 22. ———————————————————————

22.1. De Directeur is bevoegd de stichting te ontbinden. Het besluit van de Directeur tot ontbinding is onderworpen aan de voorafgaande schriftelijke goedkeuring — van de Raad van Toezicht. ———————————————————

22.2. Voor zover de rechter of bij het besluit tot ontbinding geen andere ———— vereffenaar(s) heeft/is benoemd, wordt de Directeur vereffenaar van het ——— vermogen van de ontbonden stichting. ———————————————

22.3. De vereffenaar doet aan het handelsregister opgaaf van de ontbinding alsmede van zijn of haar optreden als zodanig en van de gegevens over hem of haar die van een Directeur worden verlangd.

22.4. Bij het besluit tot ontbinding wordt, als onderdeel hiervan, de bestemming van het overschot na vereffening vastgesteld en wordt tevens een bewaarder voor de boeken, bescheiden en andere gegevensdragers van de ontbonden stichting aangewezen.

22.5. Na de ontbinding blijft de stichting voortbestaan voor zover dit tot de vereffening van haar vermogen nodig is. Gedurende de vereffening blijven de bepalingen van deze statuten zoveel mogelijk van kracht. In stukken en aankondigingen die van haar uitgaan, moeten aan de naam van de stichting worden toegevoegd de woorden "in liquidatie".

22.6. Na afloop van de vereffening blijven de boeken, bescheiden en andere gegevensdragers van de ontbonden stichting gedurende zeven jaren nadat de stichting heeft opgehouden te bestaan onder berusting van de in het ontbindingsbesluit aangewezen bewaarder. Deze persoon is gehouden binnen acht dagen na het ingaan van zijn bewaarplicht zijn aanwijzing alsook zijn naam en adres ter inschrijving op te geven aan het handelsregister.

Schriftelijke communicatiemiddelen.

Artikel 23.

Onder schriftelijk wordt in deze statuten verstaan: per post, per e-mail of via enig ander gangbaar communicatiemiddel waarmee het mogelijk is tekst over te brengen.

EINDE STATUTENWIJZIGING.

Slot akte.

De comparant is mij, notaris, bekend.

WAARVAN AKTE in minuut is verleden te 's-Gravenhage op de datum in het hoofd van deze akte vermeld.

Na mededeling van de zakelijke inhoud van deze akte aan de comparant en het geven van een toelichting daarop, heeft de comparant verklaard tijdig voor het verlijden van deze akte gelegenheid te hebben gehad om van de inhoud van deze akte kennis te nemen en daarvan ook kennis te hebben genomen, met de inhoud van deze akte in te stemmen en op volledige voorlezing daarvan geen prijs te stellen.

Onmiddellijk na voorlezing van in elk geval die gedeelten van deze akte, waarvan de wet voorlezing verplicht stelt, is deze akte vervolgens eerst door de comparant en onmiddellijk daarna door mij, notaris, ondertekend.

Volgt ondertekening.

UITGEGEVEN VOOR AFSCHRIFT

Mr. F.J. Oranje
NOTARIS TE 's-GRAVENHAGE

KLACHTREGLEMENT SMK

Hoofdstuk 1 – algemeen

Begripsbepaling

Artikel 1

1.1. In dit Reglement worden de volgende begrippen gehanteerd:

Belanghebbende	:	degene wiens belang rechtstreeks is betrokken bij een besluit van de Stichting of de gevolgde procedures om te komen tot dat besluit. Ten aanzien van een rechtspersoon worden als zijn belangen mede beschouwd de algemene en collectieve belangen die hij krachtens zijn statutaire doelstellingen en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigt;
Certificatieschema	:	set van criteria, onderzoekmethoden en certificatieprocedures, bedoeld voor de certificatie van producten of diensten of bedrijfsprocessen, vastgesteld door een College van Deskundigen;
Certificatiesysteem	:	het geheel van voorschriften en procedures zoals gehanteerd voor certificatie door de Stichting of andere rechtspersonen;
College van Deskundigen	:	een college van deskundigen als bedoeld in artikel 17 van de Statuten;
Directeur	:	de directeur, tevens statutair bestuurder van de Stichting;
Directie	:	het statutair bestuur van de Stichting;
Klacht	:	een gemotiveerde, schriftelijke Klacht door een Belanghebbende over een aangelegenheid als bedoeld in artikel 2;
Klachtcollege	:	het Klachtcollege van de Stichting als bedoeld in artikel 18 van de Statuten;
Klager	:	degene die een Klacht indient;
Raad van Toezicht	:	de raad van toezicht van de Stichting;
Reglement	:	het Klachtreglement SMK zoals dat van tijd tot tijd zal luiden, zijnde het reglement als bedoeld in artikel 18.4 van de Statuten;
Secretaris	:	de Secretaris als bedoeld in artikel 18;
Statuten	:	de statuten van de Stichting zoals deze van tijd tot tijd zullen komen te luiden;
Stichting	:	Stichting Milieukeur, statutair gevestigd te 's-Gravenhage;
TPAC	:	de Toetsingscommissie Inkoop Hout (Timber Procurement Assessment Committee, TPAC).

1.2. Tenzij het tegendeel blijkt of het kennelijk anders is bedoeld, omvat:

a. verwijzing naar een begrip of woord in het enkelvoud ook de meervoudsvorm van dit begrip of woord en vice versa;

b. verwijzing naar de mannelijke vorm van een woord ook de vrouwelijke vorm en vice versa, en

c. verwijzing naar een artikel een verwijzing naar een artikel van dit Reglement.

Hoofdstuk 2 – Klachten

Besluiten en de daarvoor gevolgde procedures waarover een Klacht kan worden ingediend

Artikel 2

De Stichting behandelt Klachten over besluiten en de daarvoor gevolgde procedures van een College van Deskundigen, TPAC of de Directie, bijvoorbeeld:

- een besluit tot vaststelling, verlenging, beëindiging, inactivering of herziening van een Certificatieschema/criteria;
- een besluit tot afwijzing van een verzoek om criteria te ontwikkelen of aan te passen;
- een besluit om criteriaontwikkeling te staken of om een Certificatieschema/criteria niet vast te stellen;
- een besluit tot toelating van een Certificatiesysteem tot de procedure voor toetsing aan de Nederlandse Inkoopcriteria voor Hout;
- een besluit over de conformiteit van een Certificatiesysteem aan de Nederlandse Inkoopcriteria voor Hout;
- een besluit van de Directie met betrekking tot overeenkomsten ten behoeve van licentieverlening aan certificatie-instellingen en handels- en retailketens;
- overige besluiten ter uitvoering van de door de Stichting beheerde certificatiesystemen, daaronder begrepen zakelijke overeenkomsten en de toepassing van algemene certificatievoorwaarden.

Over besluiten inzake toetsingen voor het EU Ecolabel kunnen geen klachten worden ingediend volgens dit reglement. Hiervoor geldt de EU Ecolabel verordening, waarin een aparte geschillenregeling is opgenomen.

Hoofdstuk 3 – indiening van een Klacht

Indiening van een Klacht

Artikel 3

3.1. Een Belanghebbende kan binnen zes weken na bekendmaking van een besluit conform artikel 2 een Klacht indienen bij de Stichting door indiening van een klaagschrift.

Een klaagschrift kan schriftelijk per e-mail worden ingediend gericht aan klacht@smk.nl met de vermelding 'klacht' in de onderwerpregel. Als datum van ontvangst geldt de datum waarop de Stichting het klaagschrift ontvangt.

3.2. Het klaagschrift bevat in elk geval:
   a. de naam van de Klager, zijn adres, alsmede een e-mailadres en een telefoonnummer van de Klager waarop de Klager kan worden bereikt;
   b. een duidelijke omschrijving van het besluit als bedoeld in artikel 2 waarop de Klacht betrekking heeft;
   c. een omschrijving van de Klacht;
   d. alle voor de beoordeling van de Klacht van belang zijnde berichten en afschriften van relevante stukken.

3.3. Door indiening van een klaagschrift conformeert Klager zich aan dit Reglement.

3.4. De Stichting zendt binnen zeven (7) dagen na ontvangst van het klaagschrift een ontvangstbevestiging naar de Klager, inclusief informatie over de behandeltermijn en een kopie van dit Reglement.

3.5. Een Klacht wordt pas in behandeling genomen nadat de Stichting heeft vastgesteld dat het klaagschrift voldoet aan de gestelde eisen als bedoeld in artikel 3.2. De Stichting kan bij een geconstateerd gebrek van een voorschrift als bedoeld in artikel 3.2 aan Klager een termijn stellen om het verzuim te herstellen.

Regeling in der minne

Artikel 4

De Stichting is te allen tijde, in elk geval voorafgaande aan het in behandeling nemen van de Klacht door de Klachtcollege, bevoegd te trachten in der minne een voor Klager bevredigende oplossing te bereiken. Klager is niet verplicht hieraan mee te werken. Indien een voor de Klager bevredigende oplossing is gevonden, heeft de Klager de mogelijkheid de Klacht in te trekken.

Klachtgeld

Artikel 5

Onverminderd het bepaalde in artikel 3.5, neemt de Stichting een Klacht pas in behandeling nadat de Klager een klachtgeld – jaarlijks vast te stellen door de Directie *[thans: € 250,00]* – heeft voldaan aan de Stichting. Dit klachtgeld wordt niet gerestitueerd.

Hoofdstuk 4 – klachtbehandeling door het Klachtcollege

Behandeling

Artikel 6

Een Klacht als bedoeld in artikel 2 wordt behandeld door het Klachtcollege.

Onbevoegdheid/ontvankelijkheid van de Klacht

Artikel 7

7.1. Het Klachtcollege kan beslissen dat hij zich niet bevoegd acht te oordelen over de Klacht of dat de Klager niet-ontvankelijk is in de Klacht.

7.2. Het Klachtcollege verklaart een Klager in zijn Klacht niet-ontvankelijk:
   a. indien de Klager reeds op grond van dit Reglement een Klacht heeft ingediend ter zake van het feit waarop de nieuwe Klacht betrekking heeft;
   b. indien meer dan zes (6) weken zijn gelegen tussen de bekendmaking van het besluit waarop de Klacht betrekking heeft en de datum van ontvangst van de Klacht door de Stichting;
   c. indien het belang van Klager niet rechtstreeks is betrokken bij het feit waarop de Klacht betrekking heeft;
   d. indien de Klacht geen betrekking heeft op een besluit of de daarvoor gevolgde procedures als bedoeld in artikel 2.
   e. indien de Klacht op grond van artikel 4 al in der minne is geschikt.

7.3. Het Klachtcollege kan de Klager, alvorens op de bevoegdheid respectievelijk ontvankelijkheid te beslissen, in de gelegenheid stellen zijn Klacht nader toe te lichten. Het Klachtcollege geeft de Klager hiervoor een redelijke termijn van ten hoogste twee (2) weken. De termijn van vier (4) maanden als bedoeld in artikel 10.1 wordt alsdan verlengd met de door het Klachtcollege gegeven termijn als bedoeld in de vorige volzin.

7.4. Het Klachtcollege stelt de Klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis van de onbevoegdheid respectievelijk niet-ontvankelijkverklaring. De Klager kan geen beroep instellen tegen een beslissing van het Klachtcollege om zich niet bevoegd respectievelijk niet-ontvankelijk te verklaren.

Voorlopige voorzieningen

Artikel 8

De Klager is bevoegd om met inachtneming van hoofdstuk 5 een verzoek in te dienen om voorlopige voorzieningen ter zake van het besluit waarop de Klacht betrekking heeft.

Hoorzitting

Artikel 9

9.1. Het Klachtcollege stelt de navolgende personen in de gelegenheid om te worden gehoord ter zake van de Klacht:
   a. de Klager;
   b. overige Belanghebbenden bij het besluit waarop de Klacht betrekking heeft. Daarbij geldt:
      i. dat in elk geval Belanghebbende is een partij die wordt genoemd in het desbetreffende besluit en/of de Klacht;
      ii. dat de Stichting voorts Belanghebbenden kan uitnodigen;
   c. de Directie, het College van Deskundigen of TPAC op wiens besluit de Klacht betrekking heeft.

9.2. Het Klachtcollege:
   a. stelt datum en plaats van de hoorzitting vast;
   b. maakt deze aan de personen als bedoeld in artikel 9.1 bekend binnen een termijn van twee (2) weken;

c. legt het klaagschrift en de bijbehorende stukken ten minste vijf (5) dagen voor de voor de hoorzitting vastgestelde datum ter inzage voor de in artikel 9.1 genoemde personen.

9.3. De in artikel 9.1 genoemde personen worden in elkaars aanwezigheid gehoord, tenzij het aannemelijk is dat het gezamenlijk horen een zorgvuldige behandeling zal belemmeren of dat tijdens het horen feiten of omstandigheden bekend zullen worden waarvan geheimhouding om gewichtige redenen is geboden.

9.4. Wanneer de in artikel 9.1 genoemde personen afzonderlijk zijn gehoord, wordt ieder van hen op de hoogte gesteld van het verhandelde tijdens het horen buiten zijn aanwezigheid, behalve voor zover geheimhouding om gewichtige redenen is geboden. Van de hoorzitting wordt een verslag gemaakt.

9.5. De in artikel 9.1 genoemde personen kunnen tot twee (2) weken vóór de hoorzitting nadere stukken indienen bij de Stichting.

9.6. Het Klachtcollege kan getuigen horen, deskundigen raadplegen en alle voorzieningen treffen, die hij voor het bereiken van een goede beslissing nodig acht. De in artikel 9.1 genoemde personen kunnen, schriftelijk en uiterlijk tot twee (2) weken vóór de hoorzitting, verzoeken getuigen en deskundigen te laten horen.

9.7. De personen als bedoeld in artikel 9.1 hebben het recht zich ter zitting te doen vertegenwoordigen of bijstaan door een raadsman.

9.8. Het Klachtcollege kan besluiten het houden van een hoorzitting en het bieden van de mogelijkheid om nadere stukken in te dienen en getuigen en deskundigen voor te dragen, achterwege te laten, indien:

a. de Klager in zijn Klacht niet-ontvankelijk is;

b. de in artikel 9.1 genoemde personen hebben verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord, nadere stukken in te dienen of getuigen of deskundigen voor te dragen;

c. aan de Klacht volledig tegemoet wordt gekomen en andere Belanghebbenden niet in hun belangen kunnen worden geschaad;

d. de vereiste spoed zich daartegen verzet.

<u>Beslissing op de Klacht</u>

<u>Artikel 10</u>

10.1. Het Klachtcollege beslist schriftelijk op de Klacht binnen vier (4) maanden na ontvangst door de Stichting van het klachtgeld als bedoeld in artikel 4, behoudens verlenging van die termijn met ten hoogste twee (2) maanden in bijzondere gevallen.

10.2. Het Klachtcollege oordeelt naar redelijkheid en billijkheid. Hij is daarbij gebonden aan de Statuten, het reglement voor de Colleges van Deskundigen, het reglement van TPAC, dit Reglement, de Algemene Certificatievoorwaarden, de procedure ontwikkelen en beheer Certificatieschema's en andere regelingen van de Stichting die zijn vastgesteld op de wijze zoals voorgeschreven in de Statuten en/of reglementen van de Stichting.

10.3. De beslissing van het Klachtcollege wordt op schrift gesteld en bevat:

a. de bevindingen van het onderzoek naar de Klacht;

b. het oordeel over de Klacht;

c. eventuele conclusies die het Klachtcollege aan het oordeel over de Klacht verbindt.

Indien de Klacht (gedeeltelijk) gegrond wordt verklaard, houdt de beslissing in dat aan het desbetreffende College van Deskundigen, TPAC of de Directeur wordt verzocht tot herziening van het besluit waarop de Klacht ziet.

10.4. De beslissing van het Klachtcollege wordt ondertekend door de voorzitter van het Klachtcollege.

10.5. Het origineel van de beslissing wordt gedeponeerd in het archief van de Directeur, waarin het ten minste vijf jaren bewaard blijft.

10.6. De Secretaris zendt binnen een (1) week na de beslissing een afschrift van de beslissing aan de Klager en aan hen die bij de hoorzitting waren betrokken. De Stichting zal de uitspraak vervolgens binnen een (1) week publiceren op haar website.

Klachtenregister

Artikel 11

De Stichting neemt iedere beslissing op een Klacht op in het Klachtenregister. Daarbij wordt tevens een beschrijving van de Klacht opgenomen, alsmede de naar aanleiding van de beslissing genomen maatregelen.

Hoofdstuk 5 – voorlopige voorzieningen

Voorlopige voorzieningen

Artikel 12

De indiening van een klaagschrift schorst niet automatisch de werking van het besluit als bedoeld in artikel 2 waartegen het is gericht.

Indiening van verzoek tot voorlopige voorzieningen

Artikel 13

13.1. Een Klager kan na indiening van een klaagschrift ter gelegenheid daarvan tevens om voorlopige voorzieningen verzoeken, voor zover hij onevenredig nadeel ondervindt of vreest te ondervinden door het in werking blijven van het besluit respectievelijk de beslissing tijdens de behandeling van zijn klaagschrift. Een voorlopige voorziening houdt in de (gedeeltelijke) opschorting van voormeld besluit.

13.2. Het bepaalde in artikel 3 is op het indienen van een verzoek tot voorlopige voorzieningen van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

a. de onderwerpregel vermeldt 'verzoek tot voorlopige voorzieningen';

b. het verzoek verwijst naar het klaagschrift dat de indiener van het verzoek tot voorlopige voorzieningen heeft ingediend;

c. het verzoek bevat de gronden waarop de indiener van het verzoek tot voorlopige voorzieningen onevenredig nadeel vreest.

13.3. Een verzoek tot voorlopige voorzieningen wordt behandeld door het Klachtcollege.

Beslissing op het verzoek tot voorlopige voorzieningen

Artikel 14

14.1. Het Klachtcollege besluit zo spoedig mogelijk naar aanleiding van een verzoek tot voorlopige voorzieningen.

14.2. De voorlopige voorzieningen vervallen in elk geval zodra:

a. de Klacht is ingetrokken, of

b. het Klachtcollege een beslissing conform artikel 10 heeft genomen, tenzij bij de beslissing een later tijdstip voor de opschorting is bepaald.

Hoofdstuk 6 – samenstelling van het Klachtcollege

Klachtcollege: algemeen

Artikel 15

15.1. Het Klachtcollege bestaat uit drie (3) leden en een (1) plaatsvervangend lid die met inachtneming van de kwaliteitseisen als bedoeld in artikel 16 worden benoemd door de Directie met voorafgaande goedkeuring van de Raad van Toezicht.

15.2. De zittingsduur van leden van het Klachtcollege bedraagt ten hoogste vijf (5) jaar.
Een aftredend lid kan in dezelfde functie ten hoogste eenmaal worden herbenoemd voor telkens een nieuwe periode van ten hoogste vijf (5) jaar.

15.3. Het lidmaatschap van een lid van het Klachtcollege eindigt:

a. door zijn overlijden;

b. doordat hij failliet wordt verklaard, surseance van betaling aanvraagt of verzoekt om toepassing van de schuldsaneringsregeling als bedoeld in de Faillissementswet, dan wel een daaraan gelijk te stellen wettelijke regeling naar buitenlands recht die op het lid van toepassing is;

c. door zijn ondercuratelestelling of doordat hij anderszins het vrije beheer over zijn vermogen verliest;

d. doordat hij niet langer voldoet aan het bepaalde in artikel 16;

e. door het verstrijken van de zittingsduur (behoudens eventuele herbenoeming);

f. door zijn vrijwillig aftreden;

g. door zijn ontslag door de Directie na voorafgaande goedkeuring van de Raad van Toezicht, al dan niet op verzoek van een of meer andere leden van het Klachtcollege. Voordat de Directeur een lid van het Klachtcollege ontslaat, worden eventueel lopende klachtprocedures afgewikkeld en wordt het betrokken lid in de gelegenheid gesteld verweer te voeren.

15.4. Het lid van het Klachtcollege dat ingevolge artikel 15.3 onder e of f aftreedt, kan – ter beoordeling van de Directeur, eventueel na overleg met de voorzitter van het Klachtcollege – zijn functie behouden met betrekking tot die procedures aan welke behandeling hij heeft deelgenomen, doch die op het tijdstip van zijn aftreden nog niet zijn afgedaan.

Klachtcollege: kwaliteitseisen aan leden

Artikel 16

16.1. Het Klachtcollege bestaat uit natuurlijke personen van onbesproken gedrag.

16.2. Tot lid van het Klachtcollege kunnen niet worden (her)benoemd:

a. een lid van een orgaan van de Stichting, een College van Deskundigen of TPAC;

b. een werknemer van de Stichting; en/of

c. een persoon die bij zijn (her)benoeming geen verklaring van onbesproken gedrag kan overleggen.

16.3. De voorzitter van het Klachtcollege kwalificeert als:

a. meester in de rechten, en

b. (gewezen) lid van de rechterlijke macht, dan wel kennis en ervaring (deskundigheid) met rechtspraak of behandeling van klachten en beroepen.

De andere leden van het Klachtcollege beschikken over specifieke kennis en ervaring (deskundigheid) die wenselijk is voor een goede beoordeling van (beslissingen op) Klachten. Gezien de aard van de activiteiten van de Stichting heeft deze kennis en ervaring in elk geval betrekking op duurzaamheid en certificatie.

Klachtcollege: behandeling van een klaagschrift

Artikel 17

17.1. Bij afwezigheid van een lid van het Klachtcollege is de Directeur – in overleg met de overige leden van het Klachtcollege – bevoegd de samenstelling van het Klachtcollege (tussentijds) te wijzigen door vervanging van het desbetreffende lid.

17.2. De leden van het Klachtcollege oefenen hun taak onafhankelijk, onpartijdig en naar eigen inzicht uit. Zij aanvaarden geen instructies van wie dan ook over de uitoefening van hun taak.

17.3. Het Klachtcollege beslist bij meerderheid van stemmen. Wanneer de stemmen staken, beslist de voorzitter.

Klachtcollege: Secretaris

Artikel 18

18.1. Het Klachtcollege wordt in zijn werkzaamheden bijgestaan door een Secretaris, te benoemen door de Directeur.

18.2. Het bepaalde in artikel 15.2, artikel 15.3, artikel 15.4, artikel 16.1, artikel 16.3 onder a, artikel 17.1, artikel 17.2 en artikel 20 is van overeenkomstige toepassing op de Secretaris.

18.3. De Secretaris is geen lid van het Klachtcollege en heeft een adviserende stem.

Hoofdstuk 7 – overig

Kosten

Artikel 19

19.1. Het Klachtcollege kan de Klager, indien deze in het ongelijk is gesteld, veroordelen tot betaling van de werkelijke kosten voor de behandeling van een verzoekschrift tot voorlopige voorzieningen of een Klacht door het Klachtcollege. Tot de werkelijke kosten behoren:

a. de kosten van de inzet van het Klachtcollege, de Secretaris en ondersteuning;
b. de inzet van het betrokken College van Deskundigen of TPAC;
c. de huur van de zittingsruimte;
d. de kosten van eventuele getuigen en/of deskundigen als bedoeld in artikel 9.6.

19.2. Ter zake van de kosten van de inzet van het Klachtcollege als bedoeld in artikel 19.1 onder a geldt het volgende:

a. de kosten van de inzet en de dienovereenkomstige vergoeding van het Klachtcollege zijn gebaseerd op de 'Verordening vergoedingen aan leden van de raad, het dagelijks bestuur en de commissies' van de Sociaal-Economische Raad (SER) en het bijbehorende besluit, waarbij een vast bedrag per vergadering, bijeenkomst of hoorzitting als vertrekpunt geldt. Overeenkomstig deze regeling van de SER geldt:
   i. dat voor vergaderingen, bijeenkomsten of hoorzittingen die korter duren dan een uur de vacatievergoeding vijftig (50) procent is van de standaardvacatievergoeding;
   ii. dat voor vergaderingen, bijeenkomsten of hoorzittingen die langer duren dan drie (3) uur de vacatievergoeding honderdvijftig procent (150%) is van de standaardvacatievergoeding;
   iii. dat een voorzitter honderdvijfentwintig procent (125%) van de vacatievergoeding van de overige leden ontvangt.

   Voorts ontvangt ieder lid reis- en verblijfkosten overeenkomstig voormelde regeling.
b. In aanvulling op de standaardvacatievergoeding als bedoeld onder a ontvangen voorzitter en overige leden een (1) standaardvacatievergoeding ten behoeve van de voorbereiding van een vergadering, bijeenkomst of hoorzitting, waarop het onder a bepaalde op van toepassing is.
c. Ten behoeve van de beheersing van de kosten worden vergaderingen of bijeenkomsten uitgeschreven na overleg met de Directeur.

19.3. Klager kan niet worden veroordeeld:

a. in de kosten voor juridische bijstand;
b. in de kosten van de Stichting, anders dan genoemd in artikel 19.1 onder a tot en met d;
c. in de kosten van de personen als bedoeld in artikel 9.1 onder a en b.

Geheimhouding

Artikel 20

20.1. De leden van het Klachtcollege zijn verplicht tot geheimhouding van alles wat zij in verband met de uitoefening van hun functie omtrent de persoon, de onderneming/organisatie of de persoonlijke of zakelijke omstandigheden van de Klager ervaren of waarvan zij kennisnemen.

20.2. Artikel 20.1 is mede van toepassing op instellingen en daartoe behorende of daarvoor werkzame personen die worden betrokken bij de afhandeling van de Klacht.

Correspondentie en communicatie

Artikel 21

21.1. Schriftelijke berichten van en naar de Stichting – daaronder begrepen de indiening van een Klacht en stukken in dat verband – worden per e-mail verzonden door/aan betrokkenen aan het voor dat doel opgegeven e-mailadres: klacht@smk.nl.

21.2. Indien (stukken ter zake van) een klaagschrift of een verzoek tot voorlopige voorzieningen in een vreemde taal is gesteld en een vertaling naar het oordeel van het Klachtcollege voor een goede behandeling noodzakelijk is, dient de indiener zorg te dragen voor een officiële vertaling.

21.3. De Stichting geeft zo spoedig mogelijk kennis van de Klacht of het verzoek tot voorlopige voorzieningen aan het orgaan van de Stichting dat het bestreden besluit heeft genomen.

Schending vormvoorschrift

Artikel 22

Een besluit waartegen een klaagschrift is ingesteld, kan, ondanks schending van een vormvoorschrift, door het Klachtcollege in stand worden gelaten, indien blijkt dat de Belanghebbende(n) daardoor niet is/zijn benadeeld.

Beoordeling

Artikel 23

Bij toepassing van dit Reglement richt het Klachtcollege zich op de algemene beginselen van eerlijk proces (‘*fair trial*’) en behoorlijk bestuur.

Uitsluiting van aansprakelijkheid

Artikel 24

De Stichting, de Directeur, de leden van het Klachtcollege, de leden van een College van Deskundigen of TPAC, de Secretaris en personen werkzaam bij de Stichting zijn niet aansprakelijk voor schade, van welke aard en omvang dan ook, die voor een Klager of een derde voortvloeit uit een krachtens dit Reglement behandelde Klacht.

Onvoorziene gevallen

Artikel 25

In alle gevallen waarin dit Reglement niet voorziet (daaronder begrepen de uitleg van dit Reglement), beslist het Klachtcollege. Deze is voorts bevoegd de procedurevoorschriften van dit Reglement waar nodig uit te leggen en aan te vullen, met dien verstande dat ter hoorzitting de voorzitter van het Klachtcollege beslist.

Hiertegen staat geen beroep open.

ALGEMENE CERTIFICATIEVOORWAARDEN SMK
Geldig voor Milieukeur, On the way to PlanetProof en Barometers

Deze algemene certificatievoorwaarden hebben betrekking op het gebruik van de certificatieschema's die SMK ontwikkelt en beheert. De certificatievoorwaarden gelden voor certificatie-instellingen die bij SMK licentiehouder zijn, en bedrijven die een certificaat hebben aangevraagd of verkregen, zijnde certificaathouders. Certificatie-instellingen verklaren zich akkoord met deze certificatievoorwaarden door ondertekening van een licentieovereenkomst met SMK. Certificaathouders stemmen in met deze certificatievoorwaarden bij aanvraag van certificatie bij een certificatie-instelling. In de bijlage van deze voorwaarden is een lijst met definities opgenomen, waarin deze en andere begrippen worden toegelicht.

Deze algemene certificatievoorwaarden komen in de plaats van het reglement Certificatiesysteem Milieukeur en de Algemene Eisen voor Milieukeur, en vormen als zodanig een onderdeel van de certificatieschema's van SMK. Het reglement Certificatiesysteem Milieukeur en de Algemene Eisen voor Milieukeur komen bij het van kracht worden van deze certificatievoorwaarden te vervallen. De actuele en geldende versie van deze voorwaarden staat gepubliceerd op de website van SMK, www.smk.nl.

Artikel 1. Eisen

1. SMK stelt voor productgroepen zodanige criteria vast, dat indien een product een keurmerk of certificaat voert, de consument of afnemer zeker weet dat een product of dienst voldoet aan hoge milieueisen. Uiteraard zijn producten die in aanmerking komen voor een keurmerk van ruim voldoende functionele kwaliteit**.**
2. De criteria die voor producten, productcategorieën of diensten gelden, zijn opgenomen in een certificatieschema. SMK heeft de rechten van dit schema.
3. Aanvragers die zich door het ondertekenen van een contract met de certificatie-instelling hebben verplicht zich aan deze algemene certificatievoorwaarden te onderwerpen, kunnen het recht verkrijgen tot het voeren van het keurmerk voor hun product, mits dit voldoet aan de door SMK vastgestelde criteria.

Artikel 2. Aanmelding, onderzoek, beoordeling en toezicht

1. Voor het product of dienst waarvoor de aanvrager een certificaat wenst te ontvangen, dient de aanvrager een schriftelijk verzoek tot verlening van het certificaat in bij één van de certificatie-instellingen. De aanvrager sluit een contract af met de certificatie-instelling.
2. De aanvrager of de certificaathouder verstrekt de certificatie-instelling alle informatie die nodig is voor certificatie. De aanvrager of de certificaathouder dient medewerking te verlenen aan alle (onaangekondigde) inspecties en controles die plaatsvinden binnen het kader van de certificatie.
3. De certificatie-instelling beoordeelt of de dienst, het product en/of het voortbrengingsproces aan de gestelde eisen voldoet. Bij het initieel onderzoek, het onderzoek voorafgaand aan de certificatie, dat uit meerdere deelonderzoeken kan bestaan, moet het onderzoeksresultaat aan de normwaarde voldoen. De certificatie-instelling dient het product en het voortbrengingsproces periodiek (doorgaans jaarlijks) aan een hernieuwd onderzoek te onderwerpen, conform de frequentie zoals in het van toepassing zijnde certificatieschema is vermeld. Certificering wordt in overeenstemming met de norm NEN-EN-ISO/IEC 17065 verricht door een certificatie-instelling.
4. Tussentijdse controle vindt plaats als binnengekomen klachten daartoe aanleiding geven (zie artikel 9).
   Bij jaarlijkse en tussentijdse controle is er sprake van een onvoldoende resultaat als het onderzoeksresultaat in negatieve zin afwijkt van de normwaarde. In artikel 12

worden de door de certificatie-instelling toe te passen sancties vermeld. De beoordeling geschiedt op kosten van de aanvrager.

5. Een certificaat wordt alleen uitgereikt indien het bedrijf ten minste voldoet aan de verplichte eisen van het schema en instemt met deze algemene certificatievoorwaarden. Bij de periodieke inspectie of controle is voor agro/food per schema aangegeven of afwijking van deze verplichte eisen toegestaan. De eisen zijn onderverdeeld in drie niveaus, *Minor*, *Major* en *Critical Major*. Indien een *Minor* tekortkoming wordt geconstateerd krijgt de certificaathouder maximaal 6 maanden om deze op te lossen, een *Major* tekortkoming dient in 1 maand verholpen te zijn. Indien de certificaathouder na de overeengekomen periode niet aan de verplichtingen heeft voldaan wordt het certificaat ingetrokken. Een *Critical Major* leidt tot directe intrekking van het certificaat en tot maximaal 1 jaar uitsluiting. De termijn voor het herstellen van een geconstateerde tekortkoming gaat in op de datum dat het besluit van de certificatie-instelling aan de certificaathouder wordt verzonden. Een certificaathouder/deelnemer krijgt altijd de mogelijkheid aan te tonen dat een tekortkoming ten onrechte is geconstateerd.
6. Van de beoordeling wordt rapport opgemaakt, en wel binnen twee maanden of binnen een vooraf overeengekomen tijdsperiode na aanvaarding van de opdracht. Beslissingen over het al dan niet verlenen van het certificaat worden binnen een maand na het gereedkomen van het rapport aan de aanvrager medegedeeld. Deze beslissingen moeten de toets der redelijkheid kunnen doorstaan. Geschillen daaromtrent worden beslist bij wijze van bindend advies overeenkomstig artikel 15 van deze algemene certificatievoorwaarden.

Artikel 3. Woord- en beeldmerk en certificaat

1. Het gebruik van het certificaat en het woord- en beeldmerk is gespecificeerd in het certificatieschema. Zodra en zolang het recht op het voeren van een keurmerk aan de certificaathouder is verleend, is de certificaathouder bevoegd dit keurmerk op en/of bij het betrokken product, op de verpakking van dit product en/of in folders en reclame-uitingen voor dit product te gebruiken. In geen geval mag er misverstand ontstaan over de status van certificatie van het product.
2. Vorm, grootte, typografische uitvoering en kleurgebruik van het keurmerk (woord- en beeldmerk) dienen te voldoen aan de daartoe door SMK vastgestelde voorschriften, zoals te vinden bij de keurmerken op de website van SMK (www.smk.nl).
3. Woord- en beeldmerk mogen door de certificatie-instelling en de certificaathouder niet als eigen fabrieks- of handelsmerk worden gebruikt.
4. Op reclame-uitingen van certificaathouder is de Milieu Reclame Code van toepassing.
5. Het certificaat van het keurmerk moet ten minste beschikken over een aantal vermeldingen. Deze zijn opgenomen in de bijlage 2 bij deze algemene certificatievoorwaarden.
6. SMK zal tegen wederrechtelijk gebruik van het keurmerk optreden.
7. Het woord- en beeldmerk van het keurmerk is als collectief beeldmerk ingeschreven bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (BBIE). De SMK zal optreden tegen ieder onrechtmatig gebruik van het woord- en beeldmerk van het keurmerk.

Artikel 4. Contractperiode

1. Het recht op het voeren van keurmerk wordt door de certificatie-instelling aan de aanvrager verleend voor onbepaalde tijd. De certificatie-instelling is echter gerechtigd een geldigheidstermijn op te nemen. Indien er in het desbetreffende certificatieschema specifieke eisen zijn opgenomen over de geldigheidsduur van het certificaat, dan zijn die leidend.

2. De certificatie-instelling heeft de plicht aan de aanvrager het recht op het voeren van het keurmerk afhankelijk te stellen van:
   a. het voldoen aan de dan geldende eisen;
   b. het nakomen van de overeenkomst;
   c. het aanwezig zijn van actuele certificatieschema's voor de desbetreffende product(groep).
3. Het certificaat wordt ingetrokken indien:
   a. de certificatie-instelling een *Critical Major* bij het bedrijf constateert;
   b. de certificatie-instelling hiertoe besluit nadat het bedrijf in gebreke is gebleven afwijkingen binnen de afgesproken termijn te verhelpen;
   c. het bedrijf zich afmeldt voor certificatie;
   d. de certificatie-instelling een andere zwaarwegende reden heeft om aan te nemen dat het bedrijf niet meer aan de eisen van het schema kan voldoen (zoals faillissement van het bedrijf).

Artikel 5. Toepassing

1. Voor het recht op het voeren van het keurmerk of bij toekenning van het certificaat wordt door de certificatie-instelling aan de aanvrager voor ieder product of iedere groep van producten afzonderlijk een certificaat verstrekt. Bij verlenging van dit recht verstrekt de certificatie-instelling telkens een nieuw certificaat aan de certificaathouder.
2. De certificaathouder verplicht zich om gedurende de geldigheidsduur van de verstrekte certificaten steeds aan de eisen te voldoen die gelden voor het op het certificaat vermelde product. De certificaathouder neemt hiertoe voldoende maatregelen. De certificatie-instelling is gerechtigd zich te overtuigen van de werkzaamheid van deze maatregelen en de toepassing te controleren.
3. De certificaathouder heeft alle van toepassing zijnde vergunningen en voldoet aan alle, in relatie tot de certificatie-eisen, relevante (inter-)nationale en regionale wet- en regelgeving.
4. Indien de certificaathouder een aanschrijving (een door de overheid geconstateerde tekortkoming van het bedrijf aangaande milieu wet- en regelgeving) heeft, dient deze binnen een week na ontvangst/constatering aan de certificatie-instelling te worden gemeld.
5. Indien de certificaathouder producten voorzien van het keurmerk in het verkeer heeft gebracht of heeft geleverd waarvan naderhand is vastgesteld of kan worden vermoed dat ze ernstige afwijkingen vertonen, zal hij hiervan direct mededeling doen aan de certificatie-instelling. De certificaathouder verplicht zich al het mogelijke te doen om risico voor het milieu, de veiligheid of de gezondheid te voorkomen.
6. Indien het certificatieschema wordt herzien kan SMK bepalen of een overgangstermijn van toepassing is. Deze wordt vermeld bij publicatie van het certificatieschema. Bestaande certificaathouders (en deelnemers) hebben binnen deze overgangstermijn de keus bij inspecties (en controles) uit te gaan van het voorgaande, of het vigerende certificatieschema. Bij de eerstvolgende inspectie (of controle) na beëindiging van de overgangstermijn moet worden voldaan aan het vigerende schema. Nieuwe certificaathouders (en deelnemers) moeten altijd voldoen aan het dan vigerende certificatieschema.
7. Indien de certificaathouder iets wenst te wijzigen aan de uitvoering en/of het voortbrengingsproces van een product waarvoor een certificaat is afgegeven, zal hij de gewijzigde uitvoering niet van het keurmerk voorzien en in de handel brengen voordat de certificatie-instelling heeft kunnen beoordelen of de gewijzigde uitvoering nog voldoet aan de daarvoor geldende eisen.

Artikel 6. Ketenregie (Indien van toepassing)

1. Naast individuele certificatie is ook ketenregie mogelijk. Een bedrijf dat als ketenregisseur (=certificaathouder) wil optreden dient kennis te hebben genomen van alle eisen die er binnen het betreffende certificatieschema worden gesteld aan ketenregie en sluit een contract met een certificatie-instelling.
2. De directie/bestuur van de ketenregisseur wijst een verantwoordelijke aan die de taken van de ketenregisseur uitvoert. De ketenregisseur kan de taken ook uitbesteden aan een derde partij, bijvoorbeeld een externe consultant. De ketenregisseur blijft echter certificaathouder en dus eindverantwoordelijke. De taken kunnen ook worden toegewezen aan meerdere personen.
3. De verantwoordelijke voor de taken van de ketenregisseur heeft minimaal afgeronde HBO opleiding (plantaardig, dierlijk of levensmiddelentechnologie aansluitend bij de scope van het certificatieschema). Een alternatief is een afgeronde MBO opleiding (plantaardig, dierlijk of levensmiddelentechnologie aansluitend bij de scope van het certificatieschema) met minimaal 2 jaar extra ervaring op het gebied van productcontrole en/of –certificatie. Bij twijfel of de verantwoordelijke voor de taken van de ketenregisseur voldoet aan de gestelde opleidings- en vakbekwaamheidseisen, kan het CV worden voorgelegd aan het SMK College van Deskundigen.
4. De ketenregisseur ontwikkelt en beheert procedures ten behoeve van de ketenregie waaronder: regels voor het toetreden van nieuwe deelnemers, regels voor afmelden/schorsen van deelnemers, klachtenprocedure voor deelnemers en communicatie met deelnemers.
5. De ketenregisseur ontwikkelt en beheert een procedure voor de controle van zijn deelnemers conform de eisen en beoordelingsrichtlijnen van het betreffende certificatieschema en voert deze uit. De procedure beschrijft in ieder geval: de wijze van controle en rapportage, frequentie van controle (minimaal jaarlijks alle deelnemers), vervolgstappen in het geval dat tekortkomingen worden geconstateerd.
6. Nieuwe deelnemers die gecontroleerd zijn door de ketenregisseur en voldoen aan de gestelde eisen dienen door de ketenregisseur binnen 5 werkdagen te worden gemeld bij de certificatie-instelling. Pas na ontvangstbevestiging van de aanmelding mogen gecertificeerde producten/diensten via de betreffende deelnemer onder logo van de ketenregisseur worden afgezet.
7. Indien een deelnemer zich heeft afgemeld of tijdelijk niet aan de certificatie eisen kan voldoen dient de ketenregisseur dit binnen 5 werkdagen schriftelijk aan de certificatie-instelling te melden inclusief de eventuele vervolgafspraken.
8. De ketenregisseur legt een deelnemer een verbod op aanmelding op van maximaal twee jaar indien:
   a. de deelnemer verzuimt het niet meer kunnen voldoen aan de certificatie eisen te melden aan de ketenregisseur, terwijl de deelnemer hiervan redelijkerwijs op de hoogte had kunnen zijn.
   b. de deelnemer vervolgafspraken met de ketenregisseur niet (binnen de gestelde termijn) nakomt.
9. Indien de deelnemer deelname wil beëindigen dient deze het bewijs van deelname binnen 5 werkdagen na schriftelijke afmelding aan de ketenregisseur toe te sturen.

Artikel 7. Financiële bijdragen

1. Voor elke periode waarvoor het recht op het voeren van het keurmerk of het certificaat wordt verleend, c.q. verlengd, is de certificaathouder - via de certificatie-instelling of via de opgave van omzetgegevens aan de certificatie-instelling - een financiële bijdrage verschuldigd aan SMK. Deze jaarlijkse afdracht geldt per kalenderjaar waarin producten van een bedrijf (een deel van het jaar) gecertificeerd zijn.
2. De certificaathouder is daarnaast aan SMK eenmalige aanvraagkosten verschuldigd.

3. De tarieven voor afdracht en aanmelding worden door SMK vastgesteld en SMK kan de tarieven jaarlijks bijstellen. Bij wijzigingen in de tarieven wordt door SMK aan de certificatie-instelling een nieuw tarievenblad toegestuurd. Het tarievenblad wordt tevens gepubliceerd op de websites van SMK. Gewijzigde tarieven gelden niet voor een lopende periode.

Artikel 8. Inspecties en frequentie

1. In het geval van een onaangekondigde inspectie mag deze maximaal 1 werkdag van tevoren worden gemeld zodat de certificaathouder/deelnemer de tijd heeft om de benodigde data te verzamelen. De certificaathouder/deelnemer mag de onaangekondigde inspectie eenmaal om zwaarwegende redenen uitstellen.
2. De inspecties bij een zelfstandige certificaathouder worden uitgevoerd met een frequentie zoals aangegeven in het desbetreffende certificatieschema.

Artikel 9. Tussentijdse inspectie en afwijkingen

1. De certificatie-instelling heeft het recht het product en het voortbrengingsproces tussentijds aan een hernieuwd onderzoek te onderwerpen, als deze bijvoorbeeld:
   a. Klachten heeft ontvangen die daartoe aanleiding geven.
   b. Specifieke afspraken heeft gemaakt met de certificaathouder over het oplossen van afwijkingen.
   c. Een verzoek van de certificaathouder heeft ontvangen voor wijziging van het niveau in geval van deelname aan een Barometer.
2. Indien bij tussentijdse inspectie blijkt dat niet aan gestelde eisen wordt voldaan, dan kan de certificatie-instelling sancties stellen zoals geformuleerd in artikel 12. In geval van geschil over de vraag of het desbetreffende product nog aan de door SMK gestelde keuringseisen voldoet, gaat de sanctie pas in na de voorlopige uitspraak van de beroepsinstantie van de certificatie-instelling. Deze uitspraak wordt binnen achtenveertig uur gedaan en heeft een opschortende werking voor het recht op het gebruik van het keurmerk of certificaat.
3. Indien de certificaathouder door omstandigheden (tijdelijk) niet meer aan de certificatie eisen kan voldoen dient deze de certificatie-instelling hierover binnen twee werkdagen na constatering schriftelijk te informeren. De certificatie-instelling is bevoegd om een verbod op aanmelding van maximaal 2 jaar op te leggen indien de certificaathouder verzuimt het niet meer kunnen voldoen te melden, terwijl deze redelijkerwijs hiervan op de hoogte had kunnen zijn.
4. In het geval van calamiteiten en overmachtssituaties kan de certificaathouder het College van Deskundigen van SMK vragen om een tijdelijke ontheffing van de eisen met eventueel aanvullende voorwaarden te verstrekken, voor het tijdelijk niet voldoen aan één of meerdere verplichte criteria. Deze ontheffing vindt plaats na overleg met de betreffende certificaathouder(s) en certificatie-instelling(en).
5. Indien de certificaathouder met de certificatie-instelling afspraken maakt om de afwijkingen te verhelpen dienen deze binnen de afgesproken termijn te worden nagekomen.

Artikel 10. Aansprakelijkheid

De aansprakelijkheid voor de producten/diensten die door de certificaathouder worden vervaardigd, verhandeld en/of geleverd, berust geheel bij de certificaathouder.
SMK en de certificatie-instelling aanvaarden in dezen geen enkele aansprakelijkheid, hetgeen de certificaathouder uitdrukkelijk aanvaardt.

Artikel 11. Sancties van de certificatie-instelling

Indien de certificaathouder, ook na herhaalde sommatie, binnen de door certificatie-instelling gestelde termijn niet voldoet aan de in het schema gestelde normen, of indien aanvrager, resp. certificaathouder een hem verleend recht op het voeren van het keurmerk of certificaat te kwader trouw gebruikt, dan wel voor een product zonder toestemming van de certificatie-instelling voert, blijft voeren of door publicaties, reclame, mededelingen of anderszins bij handel en/of publiek direct of indirect de indruk wekt of laat bestaan dat hem daarvoor toestemming door de certificatie-instelling is verleend:

a. kan de certificatie-instelling hem verlangen de in de handel of bij uiteindelijke gebruikers nog aanwezige producten welke ten onrechte het keurmerk voeren tegen factuurwaarde, c.q. schadevergoeding terug te nemen en hiervan in publiciteitsorganen mededeling te doen;
b. zal de certificatie-instelling een tussentijdse inspectie uitvoeren voor alle verwante producten van de certificaathouder die onder het keurmerk op de markt worden gebracht. Deze tussentijdse inspectie geschiedt op kosten van de certificaathouder;
c. kan de aanvrager, resp. de certificaathouder door de certificatie-instelling een aan de certificatie-instelling te betalen boete opgelegd worden ter hoogte van de van toepassing zijnde of verwachte jaarlijkse afdracht, alsmede een gelijke boete voor ieder verzuim om aan zijn in dit artikel genoemde verplichtingen te voldoen, zonder dat de certificatie-instelling in die gevallen tot enige ingebrekestelling is gehouden of door hem geleden schade behoeft te bewijzen.

Artikel 12. Publicatie

1. Publicatie, op welke wijze dan ook, van door de certificatie-instelling aan de aanvrager uitgebrachte rapporten, c.q. brieven zal door de aanvrager, c.q. de certificaathouder slechts mogen geschieden voor publicatie in hun geheel en in de taal waarin ze zijn gesteld. Voorafgaande schriftelijke goedkeuring door de certificatie-instelling is in alle andere gevallen van publicatie vereist.
2. De certificatie-instellingen verschaffen periodiek informatie aan SMK over certificaathouders. Dit betreft o.a. informatie over de naleving van de criteria en de hectares, omzetten of productievolumes van gecertificeerde producten van certificatiehouders.
3. SMK publiceert op haar website de bedrijfsnaam, contactgegevens en gecertificeerde producten van de certificaathouders. Persoonsgegevens worden niet gepubliceerd. SMK gebruikt de contactgegevens van certificaathouders om hen van relevante informatie over schemaontwikkelingen te voorzien.

Artikel 13. Geheimhouding

SMK verplicht zich met alle haar ten dienste staande middelen te zorgen voor geheimhouding van alle onderzoeksgegevens, gegevens over hoeveelheid en alle overige bedrijfsgegevens (zoals o.a. het voortbrengingsproces) van de door de aanvrager, c.q. de certificaathouder gefabriceerde en/of verhandelde producten, welke ingevolge deze overeenkomst en daaruit voortvloeiende activiteiten te harer kennis komen.

Artikel 14. Geschillen

1. Geschillen over de activiteiten van de certificatie-instelling met betrekking tot aanvragen tot en verlening van het keurmerk of toekenning van het certificaat worden voorgelegd aan de beroepsinstantie van de certificatie-instelling.
2. Indien er onenigheid is tussen de klagende partij en de certificatie-instelling over de interpretatie van het certificatieschema wordt SMK hierover geïnformeerd. SMK legt het interpretatiegeschil dan voor aan het College van Deskundigen van SMK.

Artikel 15. Klachten licentie

Klachten over de uitvoering van deze algemene certificatievoorwaarden of over de uitvoering van de licentieovereenkomst tussen SMK en de certificatie-instelling worden in behandeling genomen door de Klachtcommissie van SMK, indien deze de procedure zoals omschreven in het Klachtreglement SMK hebben doorlopen.

Artikel 16. Wijzigingen in de certificatievoorwaarden

Wijzigingen in deze algemene certificatievoorwaarden verkrijgen tegenover de certificatie-instelling en de aanvrager, c.q. de certificaathouder eerst rechtskracht nadat een nieuwe versie van het certificatieschema is gepubliceerd.

Artikel 17. Overeenkomst tussen certificatie-instelling en certificaathouder

1. In de overeenkomst tussen certificatie-instelling en certificaathouder wordt het gebruik van het keurmerk en het certificaat en logo voor een bepaald product geregeld. Deze overeenkomst is conform de vereisten voor accreditatie en bevat daarnaast in elk geval de volgende elementen:
   a. het van toepassing verklaren van deze algemene certificatievoorwaarden op de overeenkomst;
   b. de kosten en een betalingsregeling voor de afdracht;
2. Voor zover niet reeds geregeld in deze algemene certificatievoorwaarden kan SMK nadere aanwijzingen geven met betrekking tot de overeenkomst tussen certificatie-instelling en aanvrager/certificaathouder.
3. Indien een certificaathouder wil overstappen van een certificatie-instelling (afgevende certificatie-instelling) naar een andere certificatie-instelling (accepterende certificatie-instelling), dan kan het certificaat en de inspectiefrequentie verlengd worden door de accepterende certificatie-instelling als aan de voorwaarden van IAF Mandatory Document for the Transfer of Accredited Certification of Management Systems (MD 2:2017) wordt voldaan, waarbij:
   a. het inspectiedossier wordt overgedragen van de afgevende certificatie-instelling aan de accepterende certificatie-instelling.
   b. de accepterende certificatie-instelling controleert het inspectiedossier op volledigheid, constateert geen openstaande tekortkomingen of (tijdelijke) uitsluiting van certificatie.
   c. De eerste inspectie en uitgifte van het nieuwe certificaat door de accepterende certificatie-instelling vinden plaats voordat de geldigheid verloopt van het certificaat dat door de afgevende certificatie-instelling was verstrekt.
   d. In de overeenkomst tussen de accepterende certificatie-instelling en de certificaathouder moet zijn geregeld dat het beëindigde certificaat van de eerder afgevende certificatie-instelling niet meer wordt gevoerd en welke sancties gelden bij het overtreden van deze bepaling.
   e. bij een overdracht gedurende een kalenderjaar, zal de accepterende certificatie-instelling de afdracht aan het einde van dat jaar innen. Er zijn dan geen eenmalige aanmeldkosten verschuldigd.
4. Indien niet aan een of meerdere van bovenstaande voorwaarden kan worden voldaan, dan wordt de certificaathouder als nieuwe aanvrager door de accepterende certificatie-instelling behandeld.

Artikel 18. Taakafbakening tussen SMK en certificatie-instelling

De taken zijn als volgt verdeeld:
a. de productgroep met keurmerk of certificaat wordt door SMK bepaald;
b. de certificatieschema's worden door SMK opgesteld;

c. de toekenning van een individueel certificaat en de controle op naleving worden door de certificatie-instelling uitgevoerd.

Bijlage 1 Definities

In dit reglement worden de volgende begrippen gehanteerd:

a.	SMK:	SMK (Stichting Milieukeur), gevestigd te 's-Gravenhage;
b.	statuten:	de statuten van de stichting, verleden op 5 februari 2009 of zoals deze later komen te luiden;
c.	raad van toezicht:	de raad van toezicht van SMK;
d.	directeur:	de directeur, tevens bestuurder van SMK, belast met en tevens verantwoordelijk voor de algemene leiding en het beheer van SMK;
e.	colleges:	de colleges van deskundigen non-food en agro/food van SMK;
f.	keurmerk:	naam en beeldmerk, door SMK gedeponeerd collectief merk, die dienen als bewijs en benoeming van het certificaat. Keurmerken die SMK uitgeeft zijn bijvoorbeeld Milieukeur en PlanetProof;
g.	barometer:	vergelijkingsinstrument op basis waarvan certificaten worden afgegeven op meerdere niveaus;
h.	certificatie-instelling:	de certificatie-instelling die van SMK contractueel met een licentieovereenkomst het recht heeft verkregen een certificaat toe te kennen;
i.	product:	door aanvrager of certificaathouder vervaardigd of te vervaardigen en/of te verhandelen goed of te leveren dienst;
j.	aanvrager:	de natuurlijke persoon of rechtspersoon die het recht wil verwerven om het keurmerk voor een nader door hem aan te geven product te voeren;
k.	certificaat:	het document, uitgegeven door de certificatie-instelling, waarmee kenbaar wordt gemaakt dat een gerechtvaardigd vertrouwen bestaat dat een duidelijk omschreven product in overeenstemming is met de daarvoor door SMK in een zogenaamd certificatieschema vastgestelde eisen en op grond waarvan het recht op het voeren van het keurmerk wordt verkregen;
l.	certificaathouder:	de natuurlijke persoon of rechtspersoon die van de certificatie-instelling één of meer certificaten heeft ontvangen en daardoor het recht heeft gekregen een keurmerk voor één of meer van zijn producten te voeren;
m.	bedrijf:	in de context van deze certificatievoorwaarden alle ondernemingen, instellingen en andere organisaties, zowel met als zonder winstoogmerk, die producten leveren of diensten verlenen aan derden. Een bedrijf kan meer dan één vestiging omvatten. Om als één bedrijf met meerdere vestigingen te worden aangemerkt is het noodzakelijk dat de voor certificatie relevante administratie op de hoofdvestiging aanwezig is.
n.	inspectie:	toetsing door certificatie-instelling;
o.	initiële inspectie:	eerste inspectie na aanmelding (door certificatie-instelling);
p.	periodieke inspectie:	vervolg inspectie bij een bestaande certificaathouder of deelnemer;
q.	controle:	toetsing door ketenregisseur;
r.	initiële controle:	eerste controle na aanmelding (door ketenregisseur);
s.	periodieke controle:	vervolg controle bij een bestaande certificaathouder of deelnemer;

t.	ketenregisseur:	bedrijf of rechtspersoon die de productie, verkoop en controlesystematiek van een groep bedrijven (deelnemers) volgens de voorwaarden uit het certificatieschema beheert en gecertificeerde producten of diensten onder zijn verantwoordelijkheid laat produceren en/of laat verhandelen. Bij ketenregie wordt 1 certificaat aan een groep bedrijven uitgereikt: alleen de ketenregisseur heeft een certificaat op zijn naam en alle deelnemende bedrijven (producenten, verwerkers, etc.) in de keten vallen onder dat ene certificaat (ketendeelnemers krijgen dus geen eigen certificaat). De ketenregisseur heeft de verantwoordelijkheid dat alle deelnemers aan alle eisen voldoen; als één van de deelnemers niet voldoet, heeft dat gevolgen voor het certificaat van de hele keten. Het voordeel is dat de ketenregisseur een deel van de controles bij de deelnemers overneemt van de CI (besparing van certificatiekosten) en de administratie en ketenafzet onder zijn controle heeft. De ketenregisseur betaalt dan ook de certificatiekosten en afdrachten voor de hele keten.
u.	deelnemer:	bedrijf of rechtspersoon vallend onder het certificaat van een ketenregisseur.
v.	overgangs-termijn:	een termijn die is ingesteld om bestaande certificaathouders de gelegenheid te geven de nieuwe eisen na herziening van het certificatieschema te implementeren.
w.	Minor:	een afwijking met een gering effect op het vereiste duurzaamheidsniveau van het gecertificeerde product of de gecertificeerde dienst of de betrouwbaarheid van het certificaat (6 maanden herstelperiode);
x.	Major:	een afwijking met een groot effect op het vereiste duurzaamheidsniveau van het gecertificeerde product of de gecertificeerde dienst of de betrouwbaarheid van het certificaat (1 maand herstelperiode);
y.	Critical major:	een afwijking met een onacceptabel effect op het vereiste duurzaamheidsniveau van het gecertificeerde product of de gecertificeerde dienst of de betrouwbaarheid van het certificaat. Deze afwijking leidt tot directe intrekking van het certificaat en maximale uitsluiting van 1 jaar. Mocht een langere periode noodzakelijk zijn dan wordt de casus voorgelegd aan het College van Deskundigen van SMK.

Bijlage 2 Voorbeeld certificaat

Het certificaat moet minimaal de onderstaande onderdelen bevatten:

_____ verklaart op basis van inspectie [en testen]
(naam certificatie-instelling)

dat het product/de dienst* _____
(productsoort/dienst + eventuele merknaam)

van _____
(naam en adres certificaathouder)

<Logo van het keurmerk **>

voldoet aan de eisen van het certificatieschema het keurmerk X / Barometer Y niveau Z, dat werd vastgesteld door het College van Deskundigen agro/food / non-food van SMK.

Van toepassing is het certificatieschema:

Code en volgnummer certificatieschema :

Certificaatgegevens:

Registratienummer : *(afkorting certificatie-instelling + uniek nummer, max. 10 posities)*

Afgiftedatum certificaat :

Geldigheid certificaat : *(onbepaald tenzij door de certificatie-instelling anders aangegeven)*

Ondertekening:

Plaats :

Handtekening :

Ondertekend door :

Actuele informatie over gecertificeerde producten/diensten en certificatieschema's is gepubliceerd op de websites van SMK

* Voor On the way to PlanetProof Plantaardige producten geldt dat naast het product/de producten hier ook het teeltsysteem voor de productie moet worden vermeld. Bijvoorbeeld: tomaten uit de bedekte teelt op substraat.

** Voor uitvoering van de logo's zie 'Richtlijnen logo' op de keurmerkenwebsites van SMK.

PROCEDURE ONTWIKKELEN EN BEHEER CERTIFICATIESCHEMA'S

In dit hoofdstuk wordt stapsgewijs de procedure beschreven die de stichting volgt bij het ontwikkelen van certificatieschema´s/criteria. Hiervan kan alleen met redenen omkleed van worden afgeweken. Een aan de stichting verbonden college van deskundigen (college) stelt certificatieschema´s/criteria vast onder verantwoordelijkheid van de directeur (statuten artikel 2 lid 2 en artikel 17). In bijlage 1 is de procedure in een stappenplan samengevat.

SMK ontwikkelt criteria voor certificatieschema´s voor producten en diensten ter bevordering van duurzame productie. Deze criteria hebben betrekking op de sustainable development goals van de Verenigde Naties. In de afweging van praktische haalbaarheid vormt de economische haalbaarheid een belangrijk aandachtspunt.

1. Verzoek tot ontwikkelen van criteria

Iedereen (zowel natuurlijke- als rechtspersonen) kan bij SMK een verzoek indienen tot het ontwikkelen van certificatieschema´s/criteria voor een bepaalde productgroep. Het verzoek dient te worden gemotiveerd met de belangrijkste elementen vermeld in artikel 2. Onder productgroep wordt verstaan: een groep van producten/diensten die in de ogen van de consument/afnemer hetzelfde gebruiksdoel hebben en die behoren tot hetzelfde marktsegment.

2. Haalbaarheid

De directeur of diens plaatsvervanger adviseert het college over het honoreren van het verzoek en kan adviseren om direct over te gaan tot criteriaontwikkeling. In het advies wordt voor zover mogelijk met de navolgende aspecten rekening gehouden:

- belangrijke milieu- en sociale aspecten en mogelijke duurzaamheidwinst voor deze productgroep;
- marktinteresse voor criteria en/of certificatie met duidelijk uitzicht op participatie en de omvang van de markt voor het product/ de dienst;
- bestaande duurzaamheidcriteria voor (vergelijkbare) productgroepen;
- (on)mogelijkheden om controleerbare eisen te stellen tegen aanvaardbare controlekosten;
- (on)mogelijkheden om tot consensus te komen binnen (de achterbannen van) college;
- geloofwaardigheid van criteria en/of een duurzaamheidkeurmerk in relatie tot de betreffende productgroep;
- beleidsmatige prioriteiten;
- mogelijkheden co-financiering;
- financiële en personele capaciteit bij SMK.

Als het college besluit om de haalbaarheid te onderzoeken wordt overgegaan tot het haalbaarheidsonderzoek waarin de hierboven genoemde aspecten worden meegenomen. De directeur of diens plaatsvervanger kan vooruitlopend op besluitvorming van het college overgaan tot een haalbaarheidsonderzoek.
Als het college besluit om het verzoek af te wijzen, wordt de indiener van het voorstel hierover ingelicht. De indiener wordt daarbij gewezen op de mogelijkheid over dit besluit binnen zes weken bij SMK een klacht in te dienen.

3. Besluit criteria ontwikkeling

Het college beoordeelt of al dan niet overgegaan kan worden tot ontwikkelen van criteria. Als het college besluit geen criteria voor een bepaalde productgroep te ontwikkelen, wordt de indiener van het voorstel hierover gemotiveerd in kennis gesteld. De indiener wordt daarbij gewezen op de mogelijkheid over dit besluit binnen zes weken bij SMK een klacht in te dienen.

4. Criteria ontwikkeling

De markt voor de productgroep en de relevante milieu- en sociale aspecten worden in kaart gebracht, de opties om duurzaamheidswinst te boeken worden geïnventariseerd (4.1) en criteria worden geformuleerd (4.3). De conclusies en de criteria van het onderzoek worden neergelegd in een rapport. Het college kan een begeleidingscommissie instellen om zich te laten adviseren (4.2.).

4.1 Onderzoek

Het onderzoek wordt in principe gebaseerd op gegevens die beschikbaar zijn (in de literatuur en bij producenten en experts).

Aandachtspunten

In het vervolgonderzoek komen de volgende zaken aanbod:

a. definiëring en afbakening van de productgroep;
b. marktsituatie (op de markt verkrijgbare product-/dienstvarianten, functionele eigenschappen, marktaandelen, de belangrijkste partijen in de markt (bedrijven, handelsketens, branches) en hoe deze zich tot elkaar verhouden, initiatieven op duurzaamheidgebied in de sector en marktinteresse voor het gebruiken van criteria en het voeren van een duurzaamheidkeurmerk);
c. duurzaamheidwinst: analyse van de milieu- en sociale aspecten van geselecteerde representatieve producten en een beargumenteerde samenvatting van de belangrijkste milieu- en sociale aspecten met conclusies ten aanzien van de te behalen duurzaamheidwinst (indien mogelijk wordt een functionele eenheid vastgesteld voor vergelijking)
d. de geloofwaardigheid van een duurzaamheidkeurmerk en criteria voor deze productgroep. De opvattingen van de consument/afnemers over de productgroep en de ermee samenhangende milieubelasting en sociale effecten zijn hierbij relevant;
e. aansluiting bij bestaande buitenlandse/internationale milieu/duurzaamheidkeurmerken.

Het college stelt indien gewenst nadere aandachtpunten voor het vervolgonderzoek vast.

Uitgangspunten

Bij het onderzoeken van de relatieve milieubelasting van producten wordt gebruik gemaakt van de 'wieg - tot – grafbenadering': de gehele productlevensloop wordt in ogenschouw genomen, waarbij de belangrijkste milieuaspecten worden geselecteerd. Deze 'wieg - tot – grafbenadering' wordt bij voorkeur zo kwantitatief mogelijk ingevuld door middel van een recente, breed gedragen methodiek van levenscyclusanalyse (LCA). De LCA-methode kan op verschillende manieren ingevuld worden:

- er wordt gebruik gemaakt van reeds bestaande LCA's, waar nodig aangevuld met een kwalitatieve analyse;
- er wordt een screening-LCA uitgevoerd, waar nodig aangevuld met een kwalitatieve analyse. Onder screening-LCA wordt verstaan: een LCA, beperkt tot de belangrijkste milieuaspecten, op basis van beschikbare data (meestal standaard databases).

Het college kan besluiten om een andere benadering te volgen, zoals een materialenbenadering of procesbenadering.[1]

In het onderzoek worden de sociale aspecten die relevant zijn voor de desbetreffende productgroep in kaart gebracht. Daarbij wordt onder andere uitgegaan van de acht basisconventies van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO).

---

[1] Dit kan bijvoorbeeld voorkomen indien:
- de productgroep bestaat uit een groot aantal verschillende productvarianten, waardoor de LCA zeer kostbaar en tijdrovend zou worden;
- er geen sprake is van een fysiek product maar van een dienst.

Bij dierwelzijn wordt uitgegaan van de bekende vijf vrijheden: vrijheid van honger en dorst, vrijheid van ongemak, vrijheid van pijn, verwonding en ziekte, vrijheid van angst en de vrijheid om natuurlijk gedrag uit te oefenen.

Bij het vaststellen van criteria vormen praktische haalbaarheid en economische haalbaarheid een belangrijk aandachtspunt.

4.2 Begeleidingscommissie

Door het college kan worden besloten om een begeleidingscommissie in te stellen. De begeleidingscommissie heeft enerzijds tot doel de belanghebbenden te betrekken bij het onderzoek en anderzijds tot doel om af te kunnen stemmen met opvattingen en wensen uit de markt, overheid en maatschappij. De volgende partijen wordt in ieder geval gevraagd om zitting te nemen in de begeleidingscommissie:

- de aanvrager van criteria voor de betreffende productgroep;
- belanghebbende marktpartijen;
- belanghebbende overheden;
- relevante maatschappelijke organisaties
- een of meer relevante certificatie instellingen.

Het college stelt de genodigdenlijst voor de begeleidingscommissie vast op basis van een voorstel door de directeur of diens plaatsvervanger. Bij de ontwikkeling van criteria voor sociale aspecten worden ook partijen uitgenodigd die op de hoogte zijn van de sociale omstandigheden in relatie met de desbetreffende dienst of productiegroep.

4.3 Concept criteria

Op basis van het resultaat van het onderzoek worden concept criteria geformuleerd waaraan een product/dienst moet voldoen om gecertificeerd te kunnen worden en indien relevant een duurzaamheidkeurmerk te kunnen voeren. Bij het opstellen van de criteria wordt rekening gehouden met de verhouding tussen doelvoorschriften/middelvoorschriften, relevant milieubeleid en regelgeving en beschikbare technieken. Randvoorwaarden bij het formuleren van criteria zijn:

- de voorgestelde criteria moeten worden gemotiveerd;
- criteria moeten verifieerbaar zijn. Bij het verifiëren wordt - indien van toepassing - bij voorkeur gebruik gemaakt van algemeen geaccepteerde testprocedures;
- de criteria worden eenduidig geformuleerd, zodat interpretatieverschillen worden voorkomen;
- bij het opstellen van de criteria wordt indien van toepassing rekening gehouden met de relevante accreditatievereisten, zoals het vaststellen van de ernst van de afwijking van alle eisen (*minors*, *majors* en *critical majors*).

<u>Duurzaamheidscriteria</u>

De duurzaamheidscriteria zijn gericht op een substantiële vermindering van de milieubelasting en/of sociale impact van de productgroep.

<u>Functionele kwaliteit</u>

Bij de uitwerking van de criteria wordt aandacht besteed aan de functionele kwaliteit (inclusief veiligheid) van een product/dienst indien dit relevant is voor de duurzaamheid van het product/dienst en/of de geloofwaardigheid van de criteria.

Bij het opstellen van eisen voor functionele kwaliteit wordt zoveel mogelijk uitgegaan van bestaande normen en voorschriften.

<u>Eisen aan de communicatie</u>

Eisen aan de communicatie betreffen:

- logogebruik;
- uniek registratienummer;
- andere milieuclaims en milieulogo's;
- informatieverstrekking over Milieukeur;
- klachtendossier;
- veranderingen in productspecificaties;
- te verstrekken productinformatie;.

Eisen aan de certificatieprocedure
Deze eisen omschrijven de werkwijze van de certificatie-instelling:
- verwijzing naar de Algemene certificatievoorwaarden SMK;
- werkwijze certificatie-instelling (qua steekproefgrootte, bemonstering, onderzoek, controle, periodieke productevaluatie)
- beoordelingsmethode certificatie-instelling (type afwijking: *minors*, *majors* en *critical majors*).

4.4 Opstellen van het concept rapport
De resultaten van het onderzoek en de conclusies worden neergelegd in een concept-rapport. Er wordt een conclusie getrokken ten aanzien van de wenselijkheid van het publiceren van duurzaamheidcriteria en/of het instellen van een duurzaamheidkeurmerk voor de desbetreffende productgroep. Indien de conclusie positief is, wordt een voorstel gedaan voor de geldigheidsduur van de criteria en wordt een concept certificatieschema bijgevoegd. Het concept certificatieschema kan worden voorgelegd aan een certificatie-instelling. Het rapport gaat voor commentaar naar het college. Het commentaar van het college wordt in het conceptrapport verwerkt.

4.5 Besluitvorming tijdens het onderzoek
Bevindingen tijdens het onderzoek kunnen aanleiding geven tot het stoppen van het onderzoek. Als het college besluit om geen criteria te ontwikkelen, wordt de indiener van het voorstel hierover ingelicht. De indiener wordt daarbij gewezen op de mogelijkheid over dit besluit binnen zes weken bij SMK een klacht in te dienen.

4.6 Hoorzitting
Voorafgaand aan de vaststelling van de criteria wordt een hoorzitting georganiseerd. Het besluit hiertoe wordt genomen door het college. Het bureau organiseert een (eventueel schriftelijke ronde bij wijze van) hoorzitting ter bespreking van de concept criteria. Het bureau meldt uiterlijk vier weken van tevoren de datum en plaats van de hoorzitting, alsmede het verschijnen van een concept-rapport, op voor belanghebbenden doelmatige wijze.

De stichting nodigt voor de hoorzitting in ieder geval uit:
- de aanvrager van criteria voor de betreffende productgroep;
- betrokken marktpartijen;
- maatschappelijke organisaties waaronder milieu- en consumentenorganisaties;
- het college;
- betrokken certificatie-instellingen.

De directeur of diens plaatsvervanger maakt een verslag van de hoorzitting. Het verslag wordt toegezonden aan het college en de overige deelnemers aan de hoorzitting. Deelnemers worden geïnformeerd over de reacties en door het college genomen besluiten naar aanleiding van tijdens de hoorzitting gestelde vragen en gemaakte opmerkingen.

4.7 Validatie
In samenwerking met de betrokken certificatie-instellingen vindt validatie van het certificatieschema plaats. Hieruit moet blijken dat:
- het verduurzamingsdoel van het schema wordt bereikt met de ontwikkelde criteria en bijbehorende inspectiemethoden;
- de inspectiemethoden werkbaar zijn in de praktijk en leiden tot een betrouwbare certificering.

De validatie wordt beknopt gedocumenteerd en omvat een analyse van de geschiktheid van de eisen en bijbehorende inspectiemethoden voor het voldoen aan het verduurzamingsdoel van het schema.

Als de inspectiemethoden bij aanpassing van de eisen niet zijn aangepast is validatie niet van toepassing.

4.8 Vaststellen certificatieschema

Op basis van het conceptrapport en de resultaten van de hoorzitting stelt het college het certificatieschema vast.

5. Publicatie en afsluiten licentieovereenkomst(en)

Als het certificatieschema is vastgesteld (het besluit):

- informeert het bureau de indiener van de aanvraag over het besluit;
- sluit de directeur met een of meerdere certificatie-instellingen een licentieovereenkomst;
- publiceert de stichting het certificatieschema en informeert belanghebbenden hierover. De publicatie omvat tenminste de criteria en de geldigheidsduur waarvoor het certificatieschema geldt. Belanghebbenden worden daarbij gewezen op de mogelijkheid om over dit besluit binnen zes weken bij SMK een klacht in te dienen.

Als het college geen certificatieschema vaststelt, wordt de indiener van de aanvraag hierover ingelicht. De indiener wordt daarbij gewezen op de mogelijkheid over dit besluit binnen zes weken bij SMK een klacht in te dienen.

6. Aanvullende besluiten en interpretaties

Een tussentijdse wijziging van criteria kan soms noodzakelijk zijn. Aanvullende besluiten en interpretatiekwesties bij gepubliceerde certificatieschema's worden voor besluitvorming voorgelegd aan het college. De certificatie-instellingen worden per e-mail geïnformeerd over vastgestelde aanvullende besluiten en interpretaties met de ingangsdatum en eventuele overgangstermijn voor de gewijzigde eisen. De stichting publiceert het besluit op voor belanghebbenden doelmatige wijze. Aanvullende besluiten en interpretatiekwesties worden gecontroleerd gearchiveerd en bij de eerstvolgende officiële herziening verwerkt in het desbetreffende certificatieschema.

7. Verlenging, beëindiging, inactivering, herziening

Voorafgaand aan het verstrijken van de geldigheid van een certificatieschema, wordt door het college beoordeeld of het certificatieschema voor een productgroep wordt verlengd, beëindigd, geïnactiveerd of herzien. Onder inactivering wordt verstaan, dat de beslissing om te herzien of verlengen wordt uitgesteld tot nader datum, in afwachting van interesse uit de markt of mogelijke marktontwikkelingen.

Overwegingen die hierbij een rol spelen zijn:

- ontwikkelingen met betrekking tot de te behalen duurzaamheidwinst;
- ontwikkelingen in de markt;
- ervaring van betrokken certificerende instellingen;
- de geloofwaardigheid;
- het aantal certificaathouders.

Omdat voor aanpassing van de eisen waarschijnlijk meer tijd nodig is (bijvoorbeeld voor onderzoek) zal een besluit tot aanpassing van de eisen meestal ook inhouden dat de geldigheidsperiode eerst met een jaar wordt verlengd.

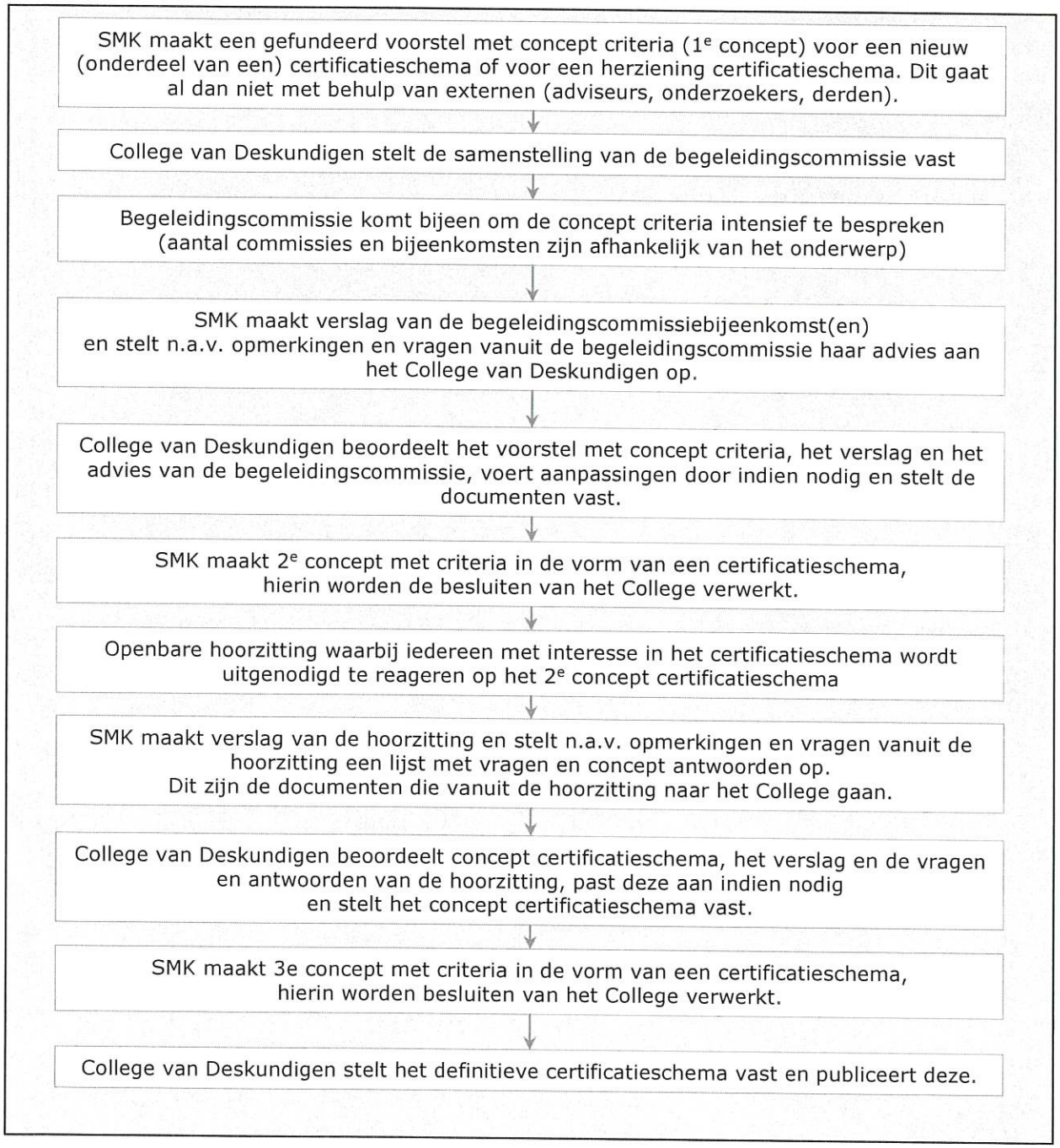
De stichting geeft publiekelijk kennis van het besluit ten behoeve van belanghebbenden. De stichting informeert daarnaast in elk geval certificatie-instellingen tijdig, die op hun beurt de certificaathouders tijdig informeren over het verstrijken van de geldigheidsduur van eisen, eventuele aanpassing van eisen en de ingangsdatum voor de herziene eisen. De overgangstermijn bij herziening van certificatieschema´s is in principe 6 maanden.

Aldus vastgesteld en ondertekend te Den Haag op 8-10-2020 2020.

Voorzitter Colleges van Deskundigen non-food en agro/food:

Directeur:

Bijlage 1: Stappenplan ontwikkeling/herziening certificatieschema's

Instructieblad voor het gebruik van het On the way to PlanetProof logo

Om de kwaliteit van het logo te handhaven en richtlijnen aan te geven van het On the way to PlanetProof logo, zijn instructies ontwikkeld voor de toepassing. Keurmerkhouders kunnen aan de hand hiervan bepalen welke versie van het logo zij gebruiken. Er zijn immers veel verschillende dragers waar het logo op geplaatst kan worden. Bijvoorbeeld op zwarte of gekleurde ondergronden, op transparante verpakkingen en dergelijke. Deze folder geeft daar uitleg over.

Varianten

Het logo is ontwikkeld in diverse varianten. Er is een petrol blauwe en een zwarte variant voor verfijnde druktechnieken en webgebruik. Het logo bevat standaard een witte[1] rand. Daarnaast is er een aangepast logo voor grovere druktechnieken (zoals bijv. flexodruk) en een logo voor wanneer er uitsluitend witte drukinkt gebruikt wordt (zie pagina 3).

Het logo wordt -zeker wanneer kleiner dan 20 mm breed- bij voorkeur als petrol blauwe variant op een witte ondergrond met witte omgeving gebruikt.

Petrol blauw op een lichte achtergrond

Zwart op een lichte achtergrond

Petrol blauw op een donkere achtergrond

Zwart op een donkere achtergrond

1: Met wit wordt de ondergrondkleur bedoeld, geen witte drukkleur. Wanneer het logo op bijvoorbeeld bruin karton wordt gedrukt zullen de rand en de andere witte elementen in het logo de kleur van de ondergrond aannemen. De kleurweergave van het petrol blauwe logo mag niet sterk afwijken, bij een te donkere ondergrond wordt deze variant dus afgeraden. Kies dan voor het zwarte logo.

Kleurgebruik

Het logo verschijnt bij voorkeur in petrol blauw. Indien dit niet mogelijk is, kan het in zwart of wit[2] geplaatst worden.

Petrol blauw

Pantone:	2203 C
CMYK:	94 - 1 - 14 - 15
RGB:	0 - 135 - 174
Hex:	0087AE
RAL[3]:	5021
RAL Design:	220 50 40
NCS:	S 3050-B10G

Zwart

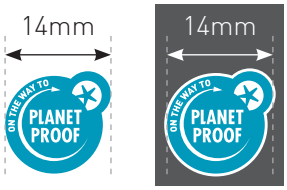
Pantone:	Process Black C
CMYK:	0 - 0 - 0 - 100
RGB:	0 - 0 - 0
Hex:	000000
RAL:	9005
NCS:	S 9000-N

2: Het witte logo mag alleen geplaatst worden wanneer er uitsluitend met witte inkt gedrukt wordt, zie pagina 3.

3: De standaard RAL-waarde wijkt af van de Pantone kleur. Het RAL-design kleurensysteem of het NCS-systeem biedt een nauwkeuriger benadering. Dit zijn echter minder bekende systemen. Voor een nauwkeurige benadering kunt u ook overleggen met uw producent.

Formaten

Het kleinste formaat van het logo heeft een minimale breedte van 14mm. Dit is exclusief de minimaal vrij te laten witruimte rond het logo en de witte[1] rand van het logo.

Ruimte rond het logo

De ruimte die minimaal vrijgelaten moet worden rond het logo is gelijk aan de hoogte van de 'P' van PLANET PROOF. Bij plaatsing van het logo op een witte[1] ondergrond wordt het einde van het petrol- of zwarte vlak als rand van het logo gezien, maar het geval van plaatsing op een donkere achtergrond wordt de witte rand als onderdeel van het logo gezien. De dikte van de witte rand wordt dan bij de 'P'-hoogte opgeteld.

Registratienummer

Het is mogelijk om het registratienummer van de keurmerkhouder in het logo te plaatsen. Hiervoor is een speciale versie van het logo beschikbaar.
Het is mogelijk online een .jpg- en .png-logo te genereren waarin het registratienummer is opgenomen. Indien het registratienummer niet in het logo geplaatst kan worden, moet dit nummer duidelijk leesbaar elders op de verpakking komen te staan, zo dicht mogelijk bij het logo.

Is een vector-variant van het logo met registratie-nummer gewenst, dan zijn er Illustrator-bestanden op te vragen. In deze bestanden is een voorbeeldnummer geplaatst, deze is eenvoudig te vervangen door het eigen registratienummer in het lettertype DINPro Black.

In het aangepaste logo voor grove druktechnieken wordt geen registratienummer geplaatst.

Het logo met registratienummer

Het registratienummer mag niet in kleur, uitlijning en grootte worden aangepast. Het registratienummer mag alleen in het lettertype DINPro Black geplaatst worden.

Plaatsing van het logo

Bekijk goed op welke ondergrond het logo wordt geplaatst, het logo moet altijd genoeg contrasteren, maar mag niet in kleur worden aangepast. Hier enkele praktijkvoorbeelden.

Grove druktechnieken

Voor grovere druktechnieken zoals flexodruk kan ervoor gekozen worden het hiervoor speciaal ontwikkelde logo te plaatsen. Dit logo is aangepast zodat de details en leesbaarheid minder snel verloren gaan. Voor het aangepaste logo gelden dezelfde richtlijnen voor gebruik als bij het standaardlogo.

In het aangepaste logo voor grove druktechnieken wordt geen registratienummer geplaatst.

Petrol blauw op een lichte achtergrond

Zwart op een lichte achtergrond

Het logo voor grove druktechnieken mag nooit voor andere doeleinden (zoals plaatsing op websites) gebruikt worden dan drukwerk.

Het logo voor grove druktechnieken kunt u opvragen bij SMK via smk@smk.nl.

Uitsluitend witte inkt

In sommige gevallen kan het voorkomen dat er uitsluitend met witte inkt op het etiket of product wordt gedrukt. In dat geval is het toegestaan om af te wijken van de standaard kleuren en het witte logo te plaatsen. Het witte logo is ook beschikbaar voor grove druktechnieken.

Het witte logo mag nooit voor andere doeleinden (zoals plaatsing op websites) worden gebruikt dan drukwerk.

Het witte logo kunt u als AI- of EPS-bestand opvragen bij SMK via smk@smk.nl.

SMK - 06-2019

Instructies voor het gebruik van het vernieuwde Milieukeur logo

Om de kwaliteit van het logo te handhaven en richtlijnen te geven aan de gebruikers van het vernieuwde Milieukeur logo, zijn instructies ontwikkeld voor de toepassing. Milieukeur houders kunnen aan de hand hiervan bepalen welke versie van het logo zij gebruiken. Er zijn immers veel verschillende dragers waar het logo op geplaatst kan worden. Bijvoorbeeld op zwarte of gekleurde ondergronden, op transparante verpakkingen en dergelijke. Deze folder geeft daar uitleg aan.

Varianten en maatvoering

Omdat het logo op zoveel verschillende dragers geplaatst kan worden, is er een logovariant ‘voor grotere toepassingen’ en een versie ‘voor kleine toepassingen’ uitgewerkt.

Voor grotere toepassingen (vanaf 20 mm ø), zoals bijvoorbeeld op briefpapier of op een brandblusser gebruikt u het logo ‘voor grote toepassingen’.
Voor afbeelding van het logo op bijvoorbeeld een bierflesje, of op een pen gebruikt u het logo ‘voor kleine toepassingen’.
Deze versie werd speciaal ontwikkeld om alle kleinere grafische elementen van het logo goed te kunnen weergeven.
Onder geen voorwaarde wordt het logo ‘voor kleine toepassingen’ op een groot formaat gebruikt.

Plaatsing
- Wanneer het logo voor kleine toepassing gebruikt wordt altijd een vrije ruimte van 3 mm rondom het logo realiseren.
- Wanneer het logo voor grote toepassing gebruikt wordt, kan het logo geschaald in een begrenzingskader van minimaal 26 mm worden geplaatst. Wat neerkomt op de minimale logo doorsnede van 20 mm. Wanneer het logo groter dan de minimale afmeting toegepast wordt, schaalt de vrije ruimte mee.

Maatvoering logo ‘voor kleine toepassingen’ betreffende het begrenzingskader
- niet groter dan 20 mm en
- niet kleiner dan 12 mm. Waarbij de standaard maat 15 tot 20 mm is en met uitzondering voor kleine dragers 12 mm. Logo vullend plaatsen.
  Gebruiker realiseert zelf een vrije ruimte van 3 mm.

Maatvoering logo ‘voor grote toepassingen’ betreffende het begrenzingskader
- Het logo mag niet in een begrenzingskader van kleiner dan 26 mm geplaatst worden. Dit zodat de ø van het logo en de vrije ruimte om het logo automatisch op de juiste minimale waarde staat en mee schaalt met het gebruiksformaat.

‘Voor grote toepassingen’ (origineel)

20 mm

12 mm

‘Voor kleine toepassingen’ (aangepaste beeldelementen)

Begrenzingskader van 50 mm
(Vrije ruimte en ø logo schaalt automatisch mee)

Begrenzingskader van 36 mm
(Vrije ruimte en ø logo schaalt automatisch mee)

Begrenzings-kader 17 mm
(3 mm vrije ruimte handmatig gerealiseerd)

Logo’s voor grote toepassingen en kleine toepassingen met vrije ruimte.

Varianten en Kleurgebruik

Het logo is ontwikkeld in zes varianten om daarmee een zo breed mogelijke toepassing te realiseren.

Het logo wordt bij voorkeur in de Full Color variant op een witte ondergrond en met een witte omgevingskleur gebruikt.

- Full Color (CMYK)
- Red = Solid Pantone 1925 c
- Blue = Solid Pantone Process Blue c
- Green = Solid Pantone 368 c
- Black monotoon
- White monotoon

Contrast: gebruiksvoorschriften kleurvarianten
Bij toepassing van de Full Color versie en de Solid Pantone en Black versies moet het logo voldoende contrasteren met de ondergrond. Bij een witte ondergrond is dit automatisch het geval. Bij getinte omgevingskleuren wordt het Full Color logo standaard met een witte logo-ondergrond en een witte outline om het logo geplaatst .

Dit geldt ook voor de Solid Pantone kleuren (Red-Blue-Green) en Black monotoon wanneer er meerdere drukgangen zijn, of de drager wit van kleur is. Bij dit laatste kunnen de witte elementen van het logo worden uitgespaard. In andere gevallen (getinte omgevingskleur en 1 drukgang) kan een Solid Pantone of Black versie zonder wit geplaatst worden. Let op: de ondergrond moet dan wel contrasteren.

Bij de diapositieve versie van het logo (White monotoon) is een witte outline uiteraard niet relevant.

Ook bij een transparant product kunt u alle zes de logo-varianten toepassen, zolang deze maar voldoende contrasteren met de ondergrond. Bij toepassing op hout kan het logo ook worden ingebrand; gebruik hiervoor de Black Monotoon versie zonder wit.

In alle gevallen gelden de regels van maatvoering.

Full color

Solid Pantone 1925 c

Solid Pantone Process Blue c

Solid Pantone 368 c

Black monotoon

Black monotoon op hout

White monotoon

Voorbeeld Solid Pantone met en zonder witte outline en wit vlak

Toepassing van het registratienummer certificatie instelling

Hier gelden dezelfde regels voor grote en kleine toepassingen. Afgebeeld: de varianten ‘voor grote toepassingen’ met het registratienummer.

Met registratienummer (in alle kleurvarianten)

Stalen

Solid Pantone 1925 c	Solid Pantone Process Blue c	Solid Pantone 368 c
C 0 R 220	C 100 R 0	C 70 R 105
M 97 G 4	M 13 G 136	M 0 G 190
Y 46 B 81	Y 1 B 206	Y 100 B 40
K 0	K 2	K 0

IV

(Handelingen die vóór 1 december 2009 zijn aangenomen krachtens het EG-Verdrag, het EU-Verdrag en het Euratom-Verdrag)

VERORDENING (EG) Nr. 66/2010 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 25 november 2009

betreffende de EU-milieukeur

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité [1],

Gezien het advies van het Comité van de Regio's [2],

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag [3],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Met Verordening (EG) nr. 1980/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 inzake een herzien communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren [4] werd beoogd een vrijwillig systeem van milieukeuren in te stellen met het doel producten te bevorderen die gedurende hun volledige levenscyclus een verminderd milieueffect hebben, en de consumenten juiste, niet-misleidende en wetenschappelijk onderbouwde informatie over het milieueffect van producten te verschaffen.

(2) De bij de toepassing van Verordening (EG) nr. 1980/2000 opgedane ervaring heeft uitgewezen dat het systeem van milieukeuren aanpassing behoeft om de doeltreffendheid ervan te vergroten en de toepassing ervan te stroomlijnen.

(3) De uitvoering van het gewijzigde systeem („systeem van EU-milieukeuren") moet stroken met de bepalingen van de verdragen, in het bijzonder, met inbegrip van het voorzorgsbeginsel als neergelegd in artikel 174, lid 2, van het EG-Verdrag.

(4) Het is noodzakelijk de coördinatie te verzekeren tussen het systeem van EU-milieukeuren en de vaststelling van de vereisten in het kader van Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energie-gerelateerde producten [5].

(5) Het systeem van EU-milieukeuren is een onderdeel van het Gemeenschapsbeleid voor duurzame productie en consumptie dat tot doel heeft de negatieve effecten van productie en verbruik op het milieu, de volksgezondheid, het klimaat en de natuurlijke hulpbronnen te verminderen. Het systeem is erop gericht om via de EU-milieukeur het gebruik te bevorderen van producten met een hoog milieuprestatieniveau. In dat verband is het passend te eisen dat de criteria waaraan producten moeten voldoen om de milieukeur te mogen dragen, gebaseerd zijn op de beste milieuprestaties die door producten op de communautaire markt worden bereikt. Deze criteria moeten eenvoudig te begrijpen en te gebruiken zijn en moeten gebaseerd zijn op wetenschappelijke gegevens, met inachtneming van de meest recente technologische ontwikkelingen. Deze criteria moeten marktgericht zijn en moeten beperkt blijven tot de belangrijkste milieueffecten van producten gedurende hun gehele levenscyclus.

(6) Teneinde een wildgroei aan milieukeursystemen te vermijden en betere milieuprestaties te bevorderen in alle sectoren waarin het milieueffect een element is bij de keuze van de consument, moet de mogelijkheid om de EU-milieukeur

[1] PB C 120 van 28.5.2009, blz. 56.

[2] PB C 218 van 11.9.2009, blz. 50.

[3] Advies van het Europees Parlement van 2 april 2009 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 26 oktober 2009.

[4] PB L 237 van 21.9.2000, blz. 1.

[5] PB L 285 van 31.10.2009, blz. 10.

te gebruiken worden uitgebreid. Voor voedings- en voederproductgroepen moet echter een onderzoek worden uitgevoerd om te verzekeren dat de criteria haalbaar zijn en dat een toegevoegde waarde kan worden gegarandeerd. Om verwarring voor de consument te vermijden moet voor voedings- en voederproducten, alsook voor onverwerkte landbouwproducten die onder Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten [1] vallen de optie overwogen worden dat alleen gecertificeerde biologische producten in aanmerking komen voor de EU-milieukeur.

(7) De EU-milieukeur moet erop gericht zijn dat gevaarlijke stoffen vervangen worden door veiliger substanties waar dit technisch mogelijk is.

(8) Voor de acceptatie door het publiek van het systeem voor de toekenning van EU-milieukeuren is het van wezenlijke betekenis dat niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en consumentenorganisaties een belangrijke rol spelen en actief betrokken worden bij de ontwikkeling en vaststelling van de criteria voor EU-milieukeuren.

(9) Het is wenselijk dat elke betrokken partij de leiding neemt bij de uitwerking of herziening van EU-milieukeurcriteria, op voorwaarde dat gemeenschappelijke procedurele regels worden gehanteerd en dat het proces door de Commissie wordt gecoördineerd. Om de algemene samenhang van de communautaire actie te waarborgen, is het ook passend te eisen dat bij de uitwerking of aanpassing van de EU-milieukeurcriteria rekening wordt gehouden met de meest recente strategische doelstellingen van de Gemeenschap op milieugebied, zoals de milieuactieprogramma's, de strategieën voor duurzame ontwikkeling en de programma's inzake klimaatverandering.

(10) Teneinde het systeem van EU-milieukeuren te vereenvoudigen en de administratieve belasting verbonden aan het gebruik van de EU-milieukeur te verminderen, moeten de beoordelings- en verificatieprocedures worden gestroomlijnd.

(11) Het is passend de voorwaarden te omschrijven waaronder de EU-milieukeur mag worden gebruikt en, teneinde de inachtneming van deze voorwaarden te verzekeren, van de bevoegde instanties te eisen dat zij verificaties uitvoeren en het gebruik van de EU-milieukeur verbieden wanneer blijkt dat de voorwaarden voor het gebruik ervan niet in acht zijn genomen. Het is ook passend van de lidstaten te eisen dat zij regels vaststellen betreffende de sancties bij inbreuken op deze verordening en toe te zien op de tenuitvoerlegging daarvan.

(12) Om het gebruik van de EU-milieukeur te bevorderen en diegenen wier producten voldoen aan de EU-milieukeurcriteria, aan te moedigen, moeten de kosten van het gebruik van de EU-milieukeur worden verminderd.

(13) Het publiek moet worden geïnformeerd en bewust gemaakt van de EU-milieukeur via promotieacties, voorlichtings- en educatiecampagnes op plaatselijk, nationaal en communautair niveau om de consument bewust te maken van de betekenis van de EU-milieukeur zodat deze geïnformeerde keuzes kan maken. Dit is tevens nodig om het systeem aantrekkelijker voor fabrikanten en detailhandelaars te maken.

(14) De lidstaten moeten richtsnoeren overwegen bij de vaststelling van hun nationale actieplannen inzake duurzame overheidsaankopen en kunnen overwegen streefdoelen vast te stellen voor de overheidsaanschaf van milieuvriendelijke producten.

(15) Teneinde de marketing te bevorderen van producten die het ecolabel dragen op nationaal en communautair niveau, extra werk voor ondernemingen en in het bijzonder kleine en middelgrote bedrijven (MKB/KMO's) te beperken, en verwarring van de consument te voorkomen, moet bovendien de samenhang van het systeem van EU-milieukeuren en de nationale milieukeursystemen binnen de Gemeenschap worden versterkt en de harmonisatie ervan bevorderd.

(16) Om een geharmoniseerde toepassing van het toekenningssysteem en van marktbewaking en toezicht op het gebruik van de EU-milieukeur in het geheel van de Gemeenschap te waarborgen, moeten de bevoegde instanties informatie en ervaring uitwisselen.

(17) De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [2].

(18) In het bijzonder moet de Commissie de bevoegdheid worden gegeven de criteria vast te stellen waaraan producten moeten voldoen om de EU-milieukeur te mogen dragen, en de bijlagen bij deze verordening zo nodig te wijzigen. Daar het maatregelen van algemene strekking betreft, tot wijziging van niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn, onder meer door haar aan te vullen met nieuwe niet-essentiële onderdelen, moeten zij worden vastgesteld volgens de in artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG bepaalde regelgevingsprocedure met toetsing.

(19) Om redenen van duidelijkheid en rechtszekerheid moet Verordening (EG) nr. 1980/2000 daarom worden vervangen door deze verordening.

(20) Er dient in overgangsbepalingen te worden voorzien om een naadloze en soepele overgang tussen Verordening (EG) nr. 1980/2000 en deze verordening te verkrijgen,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening worden de regels vastgesteld voor de invoering en toepassing van het vrijwillige systeem van EU-milieukeuren.

[1] PB L 189 van 20.7.2007, blz. 1.

[2] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 2

Werkingssfeer

1. Deze verordening is van toepassing op alle goederen en diensten die worden geleverd ten behoeve van distributie, consumptie of gebruik op de communautaire markt, tegen betaling dan wel kosteloos (hierna „producten").

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op geneesmiddelen voor menselijk gebruik als omschreven in Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik [1], of voor diergeneeskundig gebruik als omschreven in Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik [2], noch op enig soort medische hulpmiddelen.

Artikel 3

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

1) „productgroep": een reeks producten die soortgelijke doeleinden hebben en vergelijkbaar zijn in termen van gebruik, of functionele eigenschappen en die vergelijkbaar zijn in termen van perceptie van de consument;

2) „marktdeelnemer": elke producent, fabrikant, importeur, dienstverlener, groothandelaar of detailhandelaar;

3) „milieueffect": elke verandering in het milieu die geheel of gedeeltelijk het gevolg is van een product tijdens zijn levenscyclus;

4) „milieuprestaties": de resultaten van het beheer door de fabrikant van die kenmerken van een product die een milieueffect hebben;

5) „verificatie": procedure om te certificeren dat een product voldoet aan de vermelde EU-milieukeurcriteria.

Artikel 4

Bevoegde instanties

1. Elke lidstaat wijst de instantie(s) binnen of buiten ministeries aan die belast worden met de uitvoering van de uit deze verordening voortvloeiende taken („de bevoegde instantie" of „de bevoegde instanties") en waakt erover dat zij operationeel zijn. Wanneer meer dan één bevoegde instantie wordt aangewezen, bakent de relevante lidstaat de respectieve bevoegdheden van deze instanties af en legt zij de nodige coördinatie-eisen vast.

2. De lidstaten zien erop toe dat de samenstelling van de bevoegde instanties hun onafhankelijkheid en neutraliteit waarborgt en dat hun huishoudelijk reglement de transparantie bij de uitvoering van hun activiteiten en de betrokkenheid van alle belanghebbenden verzekert.

3. De lidstaten verzekeren dat de bevoegde instanties voldoen aan de voorwaarden vastgelegd in bijlage V.

4. De bevoegde instanties zorgen ervoor dat de verificatieprocedure op consistente, neutrale en betrouwbare wijze wordt uitgevoerd door een partij die onafhankelijk is van de marktdeelnemer die wordt geverifieerd, en op basis van internationale, Europese of nationale normen en procedures inzake instanties die productcertificatiesystemen uitvoeren.

Artikel 5

Bureau voor de milieukeur van de Europese Unie

1. De Commissie richt een Bureau voor de milieukeur van de Europese Unie (BMEU) op dat bestaat uit de vertegenwoordigers van de in artikel 4 bedoelde bevoegde instanties van alle lidstaten en andere betrokken partijen. Het BMEU kiest zijn voorzitter overeenkomstig zijn reglement van orde. Het draagt bij tot de uitwerking en aanpassing van de EU-milieukeurcriteria en tot elke evaluatie van de tenuitvoerlegging van het systeem van EU-milieukeuren. Het dient de Commissie tevens van advies en levert bijstand op deze gebieden en doet met name aanbevelingen inzake minimummilieuprestatienormen.

2. De Commissie waakt erover dat het BMEU bij de uitvoering van zijn activiteiten zorgt voor een evenwichtige deelname van alle relevante partijen die bij een productgroep betrokken zijn, zoals de bevoegde instanties, de producenten, fabrikanten, importeurs, dienstverleners, groothandelaars, detailhandelaars, met name MKB/KMO's, en milieubeschermingsgroepen en consumentenorganisaties.

Artikel 6

Algemene criteria voor de toekenning van de EU-milieukeur

1. De EU-milieukeurcriteria worden gebaseerd op de milieuprestatie van producten, rekening houdend met de meest recente doelstellingen van de Gemeenschap op milieugebied.

2. De EU-milieukeurcriteria behelzen de milieueisen waaraan een product moet voldoen om de EU-milieukeur te mogen dragen.

3. De EU-milieukeurcriteria worden bepaald op een wetenschappelijk onderbouwde basis, waarbij rekening wordt gehouden met de hele levenscyclus van producten. Bij de bepaling van deze criteria wordt gekeken naar:

a) de belangrijkste milieueffecten, met name het effect op de klimaatverandering, de effecten op de natuur en de biodiversiteit, het verbruik van energie en hulpbronnen, de productie van afvalstoffen, de emissie naar alle milieucompartimenten, de verontreiniging door fysische effecten en het gebruik en het vrijkomen van gevaarlijke stoffen;

[1] PB L 311 van 28.11.2001, blz. 67.
[2] PB L 311 van 28.11.2001, blz. 1.

b) de vervanging van gevaarlijke stoffen door veiliger substanties als zodanig of middels het gebruik van alternatieve materialen of ontwerpen, waar dit technisch mogelijk is;

c) het potentieel om milieueffecten te verminderen vanwege de duurzaamheid en de mogelijkheid tot hergebruik van de producten;

d) de netto milieubalans tussen milieubaten en milieuschade, inclusief gezondheids- en veiligheidsaspecten in de verschillende levensfasen van het product;

e) wanneer van toepassing, sociale en ethische aspecten, bijvoorbeeld door een verwijzing naar gerelateerde internationale verdragen en overeenkomsten zoals relevante IAO-normen en gedragscodes;

f) criteria voor andere milieukeuren, met name nationaal of regionaal officieel erkende, EN ISO 14024 type I-milieukeurregelingen wanneer die voor de desbetreffende productgroep bestaan, om synergieën te vergroten;

g) voor zover mogelijk de doelstelling dat dierproeven moeten worden teruggedrongen.

4. Deze EU-milieukeurcriteria omvatten eisen die ervoor moeten zorgen dat producten waaraan een EU-milieukeur is toegekend, adequaat en overeenkomstig hun bedoeld gebruik functioneren.

5. Alvorens over te gaan tot de ontwikkeling van EU-milieukeurcriteria voor voedings- en voederproducten, als omschreven in Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden ([1]), voert de Commissie uiterlijk vóór 31 december 2011 een onderzoek uit om na te gaan of het haalbaar is betrouwbare criteria vast te stellen voor de milieuprestatie gedurende de gehele levenscyclus van dit soort producten, met inbegrip van visserij- en aquacultuurproducten. In dit onderzoek wordt met name aandacht besteed aan de vraag welke impact EU-milieukeurcriteria kunnen hebben op voedings- en voederproducten, alsmede onverwerkte landbouwproducten die onder Verordening (EG) nr. 834/2007 vallen. Het onderzoek bestudeert de optie om alleen gecertificeerde biologisch producten in aanmerking te laten komen voor de EU-milieukeur, om verwarring voor de consument te vermijden.

De Commissie besluit, rekening houdend met de resultaten van het onderzoek en het advies van het BMEU, òf en voor welke groep voedings- en voederproducten, de ontwikkeling van EU-milieukeurcriteria uitvoerbaar is, in overeenstemming met de in artikel 16, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

6. De EU-milieukeur wordt niet toegekend aan waren die stoffen, preparaten of mengsels bevatten die beantwoorden aan de criteria voor classificatie als giftig, gevaarlijk voor het milieu, kankerverwekkend, mutageen of giftig voor de voortplanting (CMR) volgens Richtlijn 1272/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels ([2]), noch aan stoffen waarnaar verwezen wordt in artikel 57 van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap ([3]).

7. Voor bepaalde productcategorieën die de in lid 6 bedoelde stoffen bevatten, en alleen wanneer het technisch niet mogelijk is deze als zodanig of via gebruik van alternatieve materialen of alternatieve ontwerpen te vervangen, of wanneer het producten betreft met een significant hogere algemene milieuprestatie in vergelijking tot andere producten van dezelfde categorie, kan de Commissie maatregelen nemen om uitzonderingen te verlenen op het bepaalde in lid 6. Er worden geen uitzonderingen gemaakt voor stoffen die beantwoorden aan de criteria van artikel 57 van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en vastgesteld volgens de procedure van artikel 59, lid 1, van deze verordening, en die aanwezig zijn in mengsels, in een artikel of in een homogeen deel van een samengesteld artikel in een concentratie van meer dan 0,1 % (gewichtsprocent). Deze maatregelen, die beogen niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen, moeten worden vastgesteld volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing waarnaar in artikel 16, lid 2, wordt verwezen.

Artikel 7

Uitwerking en herziening van de EU-milieukeurcriteria

1. Na raadpleging van het BMEU kunnen de Commissie, de lidstaten, bevoegde instanties en andere belanghebbenden het proces van uitwerking of herziening van de EU-milieukeurcriteria opstarten en leiden. Wanneer andere belanghebbenden worden belast met het aansturen van de uitwerking van die criteria, moeten zij kunnen aantonen dat zij beschikken over deskundigheid in de productsector en het vermogen het proces neutraal en overeenkomstig de doelstellingen van de verordening aan te sturen. In dit verband wordt de voorkeur gegeven aan consortia die bestaan uit meer dan een belangengroep.

De partij die het proces van uitwerking of herziening van de EU-milieukeurcriteria opstart en leidt, legt, overeenkomstig de procedure van bijlage I, deel A, de volgende documenten voor:

a) een voorbereidend verslag;

b) een ontwerp-voorstel voor criteria;

c) een technisch verslag ter ondersteuning van het ontwerp-voorstel voor criteria;

d) een eindverslag;

e) een handleiding voor mogelijke gebruikers van de EU-milieukeur en de relevante bevoegde instanties;

f) een handleiding voor de autoriteiten die openbare aanbestedingen uitschrijven.

Deze documenten worden voorgelegd aan de Commissie en het BMEU.

([1]) PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

([2]) PB L 353 van 31.12.2008, blz. 1.

([3]) PB L 396 van 30.12.2006, blz. 1.

2. Wanneer voor een productgroep waarvoor nog geen EU-milieukeurcriteria zijn vastgesteld, reeds milieukeurcriteria zijn uitgewerkt in het kader van een andere milieukeurregeling die voldoet aan de vereisten van EN ISO 14024 type 1-milieukeurregelingen, kan elke lidstaat waarin die andere milieukeurregeling is erkend, na raadpleging van de Commissie en het BMEU, die criteria voorstellen als vertrekpunt voor de uitwerking van EU-milieukeurcriteria.

In dergelijke gevallen kan de verkorte procedure voor de uitwerking van EU-milieukeurcriteria, als neergelegd in deel B van bijlage I, worden gebruikt op voorwaarde dat de voorgestelde criteria zijn uitgewerkt overeenkomstig het bepaalde in deel A van bijlage I. De procedure wordt geleid door de Commissie of door de lidstaat die overeenkomstig alinea 1 de verkorte procedure heeft voorgesteld.

3. Wanneer er noodzaak bestaat aan een niet-essentiële herziening van de criteria, kan een verkorte procedure, zoals uiteengezet in deel C van bijlage I, worden toegepast.

4. Uiterlijk 19 februari 2011, komen het BMEU en de Commissie een werkprogramma overeen, dat tevens een strategie inhoudt en een niet-uitputtende lijst van productgroepen. In dit plan worden andere communautaire maatregelen overwogen (bijvoorbeeld op het gebied van duurzame overheidsaankopen); tevens kan het worden aangepast aan de meest recente doelstellingen van de Gemeenschap op milieugebied. Het werkprogramma wordt op gezette tijden bijgewerkt.

Artikel 8

Vaststelling van de EU-milieukeurcriteria

1. De ontwerp EU-milieukeurcriteria worden ontwikkeld volgens de procedure van bijlage I, met inachtneming van het werkprogramma.

2. Uiterlijk negen maanden na raadpleging van het BMEU stelt de Commissie maatregelen vast om specifieke EU-milieukeurcriteria voor elke productgroep vast te stellen. Die maatregelen worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

In haar definitieve voorstel houdt de Commissie rekening met de opmerkingen van het BMEU en geeft met een toelichting en documentatie duidelijk aan wat de redenen zijn voor eventuele veranderingen in het definitieve voorstel ten opzichte van het ontwerp die na de raadpleging van het BMEU zijn aangebracht.

Deze maatregelen, die beogen niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen, door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

3. In het kader van de in lid 2 bedoelde maatregelen, zal de Commissie:

a) voorschriften vaststellen voor de beoordeling van de wijze waarop specifieke producten al dan niet voldoen aan de EU-milieukeurcriteria („beoordelingsvereisten”);

b) voor elke productiegroep specificeren welke drie essentiële milieukenmerken van die in het facultatief etiket met tekstruimte van bijlage II kunnen worden vermeld;

c) voor elke productgroep de toepasselijke geldigheidsperiode van de criteria en van de beoordelingsvoorschriften specificeren;

d) de toegelaten mate van productvariabiliteit tijdens de onder c) bedoelde geldigheidsduur specificeren.

4. Bij de vaststelling van de EU-milieukeurcriteria wordt erop toegezien dat er geen maatregelen worden ingevoerd die een onevenredig grote administratieve en economische belasting van het MKB/KMO's met zich meebrengen.

Artikel 9

Toekenning van de EU-milieukeur en voorwaarden voor het gebruik

1. Elke marktdeelnemer die de EU-milieukeur wenst te gebruiken wendt zich tot in artikel 4 bedoelde bevoegde instanties en volgt daarbij de volgende regels:

a) wanneer een product afkomstig is uit één lidstaat, wordt de aanvraag ingediend bij een bevoegde instantie van die lidstaat;

b) wanneer een product in dezelfde vorm afkomstig is uit verscheidene lidstaten, kan de aanvraag worden ingediend bij een bevoegde instantie in één van deze lidstaten;

c) wanneer een product afkomstig is van buiten de Gemeenschap, wordt de aanvraag ingediend bij een bevoegde instantie in een van de lidstaten waar het product in de handel wordt of is gebracht.

2. De EU-milieukeur heeft de in bijlage II afgebeelde vorm.

De EU-milieukeur mag alleen worden gebruikt voor producten die voldoen aan de EU-milieukeurcriteria welke gelden voor de producten in kwestie en waarvoor de EU-milieukeur is toegekend.

3. De aanvraag bevat de volledige contactgegevens van de marktdeelnemer, de relevante productgroep en een volledige beschrijving van het product, alsmede elke andere informatie die door de bevoegde instantie wordt verlangd.

Bij de aanvraag wordt alle relevante documentatie gevoegd, zoals vermeld in de relevante maatregel van de Commissie tot vaststelling van EU-milieukeurcriteria voor de desbetreffende productgroep.

4. De bevoegde instantie waarbij een aanvraag wordt ingediend, brengt een vergoeding in rekening overeenkomstig bijlage III. De EU-milieukeur mag slechts worden gebruikt nadat die vergoeding binnen de gestelde termijn is betaald.

5. Uiterlijk twee maanden na ontvangst van een aanvraag verifieert de betrokken bevoegde instantie of de documentatie volledig is en stelt de marktdeelnemer hiervan in kennis. De bevoegde instantie kan de aanvraag afwijzen indien de marktdeelnemer niet binnen zes maanden na kennisgeving de volledige documentatie heeft gestuurd.

Als de documentatie volledig is en de bevoegde instantie heeft gecontroleerd dat het product voldoet aan de EU-milieukeurcriteria en aan de beoordelingseisen die overeenkomstig artikel 8 zijn bekendgemaakt, kent de bevoegde instantie het product een registratienummer toe.

De marktdeelnemer draagt de kosten van de tests en de beoordeling van conformiteit met de EU-milieukeurcriteria. De marktdeelnemer kan gevraagd worden de reis- en verblijfskosten te vergoeden wanneer een verificatie ter plaatse nodig is buiten de lidstaat waar de bevoegde instantie is gevestigd.

6. Wanneer de criteria voor de EU-milieukeur eisen dat de productiefaciliteiten aan bepaalde voorschriften voldoen, gelden deze voor alle faciliteiten waar het product met de EU-milieukeur wordt vervaardigd. Zo nodig voert de bevoegde instantie ter plaatse verificaties uit of wijst een bevoegde vertegenwoordiger aan voor dat doel.

7. Bevoegde instanties erkennen bij voorkeur volgens ISO 17025 geaccrediteerde tests en controles door organen die zijn geaccrediteerd krachtens de EN 45011 norm of een equivalente internationale norm. De bevoegde instanties werken samen om een effectieve en consistente uitvoering van de beoordelings- en controleprocedures te waarborgen, met name via de in artikel 13 bedoelde werkgroep.

8. De bevoegde instantie sluit met iedere marktdeelnemer een contract over de voorwaarden voor het gebruik van de EU-milieukeur (waarin bepalingen zijn opgenomen voor de toelating en de intrekking van de EU-milieukeur, met name als gevolg van de herziening van de criteria). Daartoe wordt een standaardcontract gebruikt, waarvan het model in bijlage IV staat.

9. De marktdeelnemer mag de EU-milieukeur pas na sluiting van het contract op het product aanbrengen. De marktdeelnemer brengt ook het registratienummer op het product aan, met vermelding van de EU-milieukeur.

10. De bevoegde instantie die de EU-milieukeur aan een product heeft toegekend, stelt de Commissie daarvan in kennis. De Commissie stelt een gemeenschappelijk register samen en actualiseert dit op gezette tijd. Bedoeld register kan via een speciale website over de EU-milieukeur geraadpleegd worden door het publiek.

11. De EU-milieukeur mag worden aangebracht op producten waaraan de EU-milieukeur is toegekend alsook op het desbetreffend reclamemateriaal.

12. De toekenning van de EU-milieukeur laat milieu- of andere regelgevingseisen van communautaire of nationale wetgeving die van toepassing is op de verschillende levensfasen van het product, onverlet.

13. Het recht om de EU-milieukeur te gebruiken strekt zich niet uit tot het gebruik van de EU-milieukeur als onderdeel van een handelsmerk.

Artikel 10

Marktbewaking en toezicht op het gebruik van de EU-milieukeur

1. Leugenachtige of misleidende reclame die, of het gebruik van een keurmerk of logo dat kan leiden tot verwarring met de EU-milieukeur is verboden.

2. De bevoegde instantie verricht op gezette tijden controles om na te gaan of de producten waaraan zij de EU-milieukeur heeft toegekend, aan de volgens artikel 8 bekendgemaakte criteria van de EU-milieukeur en beoordelingsvoorschriften voldoen. Zo nodig verricht de bevoegde instantie deze controles ook na een klacht. Deze controles kunnen de vorm aannemen van steekproeven.

De bevoegde instantie die de EU-milieukeur aan het product heeft toegekend, stelt de gebruiker van een EU-milieukeur op de hoogte van klachten betreffende het product waarop de EU-milieukeur is aangebracht, en kan de gebruiker van de keur verzoeken die klachten te beantwoorden. De bevoegde instantie kan de persoonsgegevens van de klager afschermen van de gebruiker van de milieukeur.

3. De gebruiker van de EU-milieukeur stelt de bevoegde instantie die de EU-milieukeur aan het product heeft toegekend, in de gelegenheid elk nodig onderzoek te verrichten om de inachtneming van de productgroepcriteria en de naleving van artikel 9 te verifiëren.

4. De gebruiker van de EU-milieukeur verleent de bevoegde instantie die de EU-milieukeur aan het product heeft toegekend, op haar verzoek toegang tot de faciliteiten waarin het desbetreffende product wordt vervaardigd.

Dit verzoek kan op elk redelijk tijdstip en zonder voorafgaande kennisgeving worden gedaan.

5. Wanneer een bevoegde instantie, na de gebruiker van de EU-milieukeur de gelegenheid te hebben gegeven opmerkingen in te dienen, tot de bevinding komt dat een product dat de EU-milieukeur draagt niet voldoet aan de relevante productgroepcriteria of dat de EU-milieukeur niet wordt gebruikt overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, verbiedt zij het gebruik van de EU-milieukeur voor dat product of brengt zij, indien de EU-milieukeur door een andere bevoegde instantie is verleend, die instantie daarvan op de hoogte. De gebruiker van de EU-milieukeur heeft geen recht op gehele of gedeeltelijke in artikel 9, lid 3, bedoelde terugbetaling van de vergoedingen.

De bevoegde instantie stelt alle overige bevoegde instanties en de Commissie onverwijld van het verbod in kennis.

6. De bevoegde instantie die de EU-milieukeur aan het product heeft toegekend, onthult geen informatie, of gebruikt geen informatie voor andere doeleinden dan de toekenning voor gebruik van de EU-milieukeur, die zij heeft verkregen in het kader van de beoordeling van de naleving door een gebruiker van de EU-milieukeur van de in artikel 9 neergelegde regels voor het gebruik van de EU-milieukeur.

Zij neemt alle redelijke maatregelen om de haar toevertrouwde documenten te beschermen tegen vervalsing en verduistering.

Artikel 11

Milieukeursystemen in de lidstaten

1. Wanneer voor een bepaalde productgroep EU-milieukeurcriteria zijn gepubliceerd, kunnen andere, nationaal of regionaal officieel erkende, EN ISO 14024 type I-milieukeurregelingen die op het tijdstip van publicatie die productgroep niet omvatten, geen betrekking hebben op die productgroep, uitsluitend tot die productgroep worden uitgebreid als de in het kader van dergelijke regelingen vastgestelde criteria ten minste even strikt zijn als de EU-milieukeurcriteria.

2. Met het oog op de harmonisatie van de criteria van de Europese milieukeursystemen (EN ISO 14024 type I), wordt bij de criteria van de EU-milieukeur ook rekening gehouden met de bestaande criteria die ontwikkeld zijn in officieel erkende milieukeursystemen in de lidstaten.

Artikel 12

Bevordering van het gebruik van de EU-milieukeur

1. In samenwerking met het BMEU zullen de lidstaten en de Commissie een specifiek actieplan aannemen om het gebruik van de EU-milieukeur te bevorderen via:

a) bewustmakingsacties en informatie- en openbare educatiecampagnes, gericht op consumenten, producenten, fabrikanten, groothandelaars, dienstverleners, uitschrijvers van openbare aanbestedingen, handelaars, detailhandelaars en het publiek,

b) bevordering van gebruikmaking van het systeem, in het bijzonder door het MKB/KMO's,

en zo de ontwikkeling van het systeem ondersteunen.

2. De communataire EU-milieukeur kan worden bevorderd via de EU-milieukeur-website, die basisinformatie en reclamemateriaal over de EU-milieukeur biedt, alsmede informatie over verkooppunten van EU-milieukeurproducten in alle talen van de Gemeenschap.

3. De lidstaten bevorderen het gebruik van de „Handleiding voor instanties die openbare aanbestedingen uitschrijven", als gespecificeerd in bijlage I, Deel A, punt 5. Met het oog hierop overwegende lidstaten bijvoorbeeld het vaststellen van streefdoelen voor de aanschaf van producten die voldoen aan de criteria in die Handleiding.

Artikel 13

Uitwisseling van gegevens en ervaringen

1. Teneinde een consistente toepassing van deze verordening te bevorderen, wisselen de bevoegde instanties regelmatig informatie en ervaringen uit, met name over de toepassing van de artikelen 9 en 10.

2. Daartoe richt de Commissie een werkgroep van bevoegde instanties op. De werkgroep komt ten minste tweemaal per jaar bijeen. De reiskosten zijn ten laste van de Commissie. De werkgroep kiest haar voorzitter en stelt haar reglement van orde op.

Artikel 14

Rapportering

Uiterlijk 19 februari 2015 brengt de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de tenuitvoerlegging van het systeem van EU-milieukeuren. In dit verslag worden eveneens de elementen voor een eventuele herziening van het systeem nader gespecificeerd.

Artikel 15

Wijziging van de bijlagen

De Commissie kan de bijlagen wijzigen, met inbegrip van de maximumvergoedingen als bedoeld in bijlage III, rekening houdend met de noodzaak van vergoedingen die de kosten van de werking van het milieukeurprogramma dekken.

Deze maatregelen, die beogen niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

Artikel 16

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn artikel 5 bis, leden 1 tot en met 4, en artikel 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

Artikel 17

Sancties

De lidstaten stellen voorschriften vast voor de bestraffing van overtredingen van deze verordening en treffen alle maatregelen om erop toe te zien dat die straffen ook worden toegepast. De straffen moeten doeltreffend zijn, in verhouding staan tot de overtreding en een ontradend karakter hebben. De lidstaten delen deze bepalingen mee onverwijld aan de Commissie, en zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van elke latere wijziging daarvan.

Artikel 18

Intrekking

Verordening (EG) nr. 1980/2000 wordt hierbij ingetrokken.

Artikel 19

Overgangsbepalingen

Verordening (EG) nr. 1980/2000 blijft van toepassing op overeenkomstig artikel 9 gesloten contracten tot de in deze contracten gespecificeerde einddatum, behalve voor de bepalingen betreffende vergoedingen.

Artikel 9, lid 4, en bijlage III bij deze verordening zijn van toepassing op zulke contracten.

Artikel 20

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 25 november 2009

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*
J. BUZEK	Å. TORSTENSSON

BIJLAGE I

PROCEDURE VOOR DE VASTSTELLING EN HERZIENING VAN EU-MILIEUKEURCRITERIA

A. **Standaardprocedure**

De volgende documenten worden opgesteld:

1. *Voorbereidend verslag*

Het voorbereidend verslag bevat de volgende elementen:

— een kwantitatieve indicatie van de potentiële milieubaten voor de productgroep, met inbegrip van de overweging van de baten afkomstig van soortgelijke Europese en nationale of regionale EN ISO 14024 type I-milieukeurregelingen;

— de redenen voor de keuze en afbakening van de productgroep;

— een voorbeschouwing inzake eventuele handelsaspecten;

— een analyse van de criteria van andere milieukeuren;

— de huidige wetgeving en lopende wetgevingsinitiatieven met betrekking tot de productgroepsector;

— een analyse van de mogelijkheden tot vervanging van gevaarlijke stoffen door veiliger substanties, als zodanig of via het gebruik van alternatieve materialen of alternatieve ontwerpen, als dit technische uitvoerbaar is, en met name van zeer zorgwekkende stoffen zoals bedoeld in artikel 57 van Verordening (EG) nr. 1907/2006;

— intracommunautaire marktgegevens voor de sector, inclusief volumes en omzet;

— huidig en toekomstig potentieel voor marktpenetratie van de producten die de EU-milieukeur dragen;

— omvang en relevantie van de milieueffecten van de productgroep, gebaseerd op nieuwe of bestaande levenscyclusstudies. Ook ander wetenschappelijk bewijs mag worden gebruikt. Kritische en controversiële kwesties worden in detail gerapporteerd en nader geëvalueerd;

— referenties naar gegevens en informatie die voor de opstelling van dit verslag zijn verzameld en gebruikt.

Het voorbereidend verslag wordt beschikbaar gesteld via de specifieke EU-milieukeurwebsite van de Commissie voor opmerkingen en verwijzing in de fase van uitwerking van de criteria.

Als er criteria worden ontwikkeld voor voedings- en voederproducten, moet het voorbereidend verslag, met verwijzing naar het onderzoek dat overeenkomstig artikel 6, lid 5, is uitgevoerd, aantonen dat:

— de ontwikkeling van EU-milieukeurcriteria voor het gekozen product een werkelijke toegevoegde milieuwaarde heeft;

— bij de EU-milieukeur de gehele levenscyclus van het product in aanmerking is genomen; en

— gebruik van de EU-milieukeur voor het gekozen product geen verwarring zal veroorzaken ten opzichte van andere keurmerken voor voedingsmiddelen.

2. *Voorstel voor ontwerpcriteria en daarmee verband houdend technisch verslag*

Na de publicatie van het voorbereidend verslag, wordt een voorstel voor ontwerpcriteria en een technisch verslag ter ondersteuning van dit voorstel voor criteria opgesteld.

De ontwerpcriteria moeten voldoen aan de volgende eisen; zij moeten:

— gebaseerd zijn op de beste producten op de communautaire markt wat betreft hun milieuprestatie gedurende de hele levenscyclus, hetgeen bij wijze van indicatie, overeenstemt met de beste 10-20 % van de producten met de beste milieuprestaties op de communautaire markt, op het moment dat deze criteria worden vastgesteld;

— met het oog op de noodzakelijke flexibiliteit wordt het precieze percentage van geval tot geval vastgesteld, en wel zo dat de milieuvriendelijkste producten worden bevorderd en de consument een voldoende ruime keuze heeft;

— rekening houden met de netto-milieubalans tussen milieubaten en milieuschade, met inbegrip van de gezondheids- en veiligheidsaspecten; wanneer van toepassing, wordt gekeken naar sociale en ethische aspecten, bijvoorbeeld door een verwijzing naar gerelateerde internationale verdragen en overeenkomsten zoals relevante IAO-normen en gedragscodes;

— gebaseerd zijn op de belangrijkste milieueffecten van het product, voor zover redelijkerwijs mogelijk, uitgedrukt zijn in de vorm van doorslaggevende technische milieuprestatie-indicatoren met betrekking tot het product en geschikt zijn voor een evaluatie overeenkomstig de regels van deze verordening;

— gebaseerd zijn op degelijke gegevens en informatie die, voor zover mogelijk, representatief zijn voor de gehele communautaire markt;

— gebaseerd zijn op levenscyclusgegevens en kwantitatieve milieueffectdata, waar van toepassing in overeenstemming met het Europese referentiesysteem voor levenscyclusgegevens (ELCD);

— rekening houden met de gezichtspunten van alle in het raadplegingsproces betrokken partijen;

— een harmonisatie waarborgen met de bestaande voor de productgroep geldende wetgeving, wat definities, testmethoden en technische en administratieve documentatie betreft;

— rekening houden met het relevante Gemeenschapsbeleid en de werkzaamheden die zijn verricht met betrekking tot andere verwante productgroepen.

Het voorstel voor ontwerpcriteria wordt zo opgesteld dat de criteria gemakkelijk kunnen worden gehanteerd door eventuele gebruikers. Het bevat een motivering voor elk criterium en een toelichting betreffende de milieubaten van elk criterium. Het legt de nadruk op de criteria die verband houden met de essentiële milieukenmerken.

Het technisch verslag omvat minimaal de volgende elementen:

— een wetenschappelijke toelichting bij elke eis en elk criterium;

— een kwantitatieve indicatie van de totale milieuprestatie die dankzij het gebruik van de criteria wordt verwacht in vergelijking met de milieuprestaties van de gemiddelde producten op de markt;

— een raming van de verwachte effecten van de criteria op economisch, maatschappelijke en milieugebied in hun geheel;

— de relevante testmethoden voor de beoordeling van de verschillende criteria;

— een raming van de kosten van tests;

— voor elk criterium, informatie over alle tests, verslagen en andere documentatie die door de gebruikers op verzoek van een bevoegde instantie overeenkomstig artikel 10, lid 3, wordt verstrekt.

Het voorstel voor ontwerpcriteria en het technisch verslag worden beschikbaar gesteld voor publieke consultatie voor opmerkingen via de specifieke EU-milieukeurwebsite van de Commissie. De partij die het proces van uitwerking van de criteria voor de productgroep leidt, verspreidt het voorstel voor criteria en het verslag onder alle betrokken partijen.

Er vinden ten minste twee open werkgroepvergaderingen over de ontwerp-criteria plaats, waarop alle betrokken partijen - zoals de bevoegde instanties, de bedrijfsbranche (inclusief MKB, KMO's), vakbonden, kleinhandelaars, importeurs en milieu- en consumentenorganisaties - worden uitgenodigd. Ook de Commissie neemt aan bedoelde vergaderingen deel.

Het voorstel voor ontwerpcriteria en het technisch verslag worden minimaal één maand voor de eerste werkgroepvergadering beschikbaar gesteld. Eventuele daarop volgende nieuwe voorstellen voor ontwerpcriteria worden ten minste één maand vóór daaropvolgende vergaderingen beschikbaar gesteld. De redenen voor wijziging van de criteria in voorstellen die op het oorspronkelijke voorstel volgen, moeten volledig worden toegelicht en gedocumenteerd, met verwijzing naar de relevante discussies op de open werkgroepvergaderingen en de in de loop van de openbare raadpleging toegezonden opmerkingen.

Alle opmerkingen die in de loop van het proces van uitwerking van criteria zijn ontvangen, worden beantwoord, waarbij wordt aangegeven of en waarom zij zijn aanvaard, dan wel verworpen.

3. *Eindverslag en ontwerpcriteria*

Het eindverslag bevat de volgende elementen:

Duidelijke antwoorden op alle opmerkingen en voorstellen, waarbij wordt aangegeven of en waarom zij zijn aanvaard, dan wel verworpen. Partijen van binnen en buiten de Europese Unie worden op gelijke voet behandeld.

Het eindverslag bevat bovendien de volgende elementen:

— een samenvatting van één bladzijde van het niveau van ondersteuning van de ontwerp-criteria door de bevoegde instanties;

— een samenvattende lijst van alle documenten die in de loop van het proces van uitwerking van de criteria zijn verspreid, samen met een aanduiding van de datum van verspreiding van elk document en van de personen waaraan elk document is toegezonden, samen met een afschrift van de documenten in kwestie;

— een lijst van de partijen die bij de uitwerking van de criteria zijn betrokken, die zijn geraadpleegd of die opmerkingen hebben ingediend, samen met hun contactinformatie;

— een samenvatting;

— drie essentiële milieukenmerken van de productgroep die in het facultatief etiket met tekstruimte van bijlage II kunnen worden vermeld;

— een voorstel voor een marketings- en communicatiestrategie voor de productgroep.

Met alle over het eindverslag ontvangen opmerkingen zal rekening worden gehouden en, op verzoek, wordt informatie verstrekt over het gevolg dat aan deze opmerkingen is gegeven.

4. *Handleiding voor mogelijke gebruikers van de EU-milieukeur en de relevante bevoegde instanties*

Er wordt een handleiding opgesteld om de potentiële gebruikers van de EU-milieukeur en de relevante bevoegde instanties bij te staan wanneer zij evalueren of producten voldoen aan de EU-milieukeurcriteria.

5. *Handleiding voor de autoriteiten die openbare aanbestedingen uitschrijven*

Er wordt een gebruikershandleiding opgesteld die autoriteiten welke openbare aanbestedingen uitschrijven begeleiding geeft bij het gebruiken van de EU-milieukeurcriteria.

De Commissie zorgt voor een model, dat in alle officiële Gemeenschapstalen wordt vertaald, voor zowel de handleiding voor potentiële gebruikers van de milieukeur en de bevoegde instanties als de handleiding voor de autoriteiten die openbare aanbestedingen uitschrijven.

B. **Verkorte procedure wanneer criteria zijn uitgewerkt in het kader van andere EN ISO 14024 type I-milieukeurregelingen**

Eén enkel verslag wordt ingediend bij de Commissie. Dit omvat een deel dat aantoont dat aan de technische en raadplegingseisen als bedoeld in deel A is voldaan, en zijn vervolgens een voorstel voor ontwerpcriteria, alsmede handleidingen voor de mogelijke gebruikers van de EU-milieukeur en de bevoegde instanties, respectievelijk voor de autoriteiten die openbare aanbestedingen uitschrijven, opgenomen.

Wanneer de Commissie zich ervan heeft vergewist dat dit verslag en de ontwerpcriteria voldoen aan de eisen van deel A, worden het verslag en het voorstel voor ontwerpcriteria beschikbaar gesteld via de specifieke EU-milieukeurwebsite van de Commissie voor openbare raadpleging en kunnen er gedurende een periode van twee maanden opmerkingen worden ingediend.

Alle opmerkingen die in de loop van deze periode van openbare raadpleging zijn ontvangen, worden beantwoord, waarbij wordt aangegeven of en waarom zij zijn aanvaard, dan wel verworpen.

Behoudens eventuele wijzigingen die op basis van de raadplegingsronde worden aangebracht en op voorwaarde dat geen enkele lidstaat een open werkgroepvergadering eist, kan de Commissie de ontwerp-criteria aannemen overeenkomstig artikel 8.

Op verzoek van een lidstaat vindt een open werkgroepvergadering over de ontwerp-criteria plaats waaraan alle betrokken partijen zoals de bevoegde instanties, de industrie (inclusief MKB/KMO's), vakbonden, kleinhandelaars, importeurs en milieu- en consumentenorganisaties deelnemen. Ook de Commissie neemt aan bedoelde vergadering deel.

Rekening houdend met eventuele wijzigingen die op basis van de raadplegingsronde of de werkgroepvergadering worden aangebracht, kan de Commissie de ontwerpcriteria overeenkomstig artikel 8 aannemen.

C. **Verkorte procedure voor niet-essentiële herziening van de criteria**

De Commissie brengt een verslag uit dat het volgende omvat:

— de redenen waarom een uitvoerige herziening van de criteria niet nodig is en waarom met een eenvoudige bijwerking van de criteria en de bijbehorende grenswaarden kan worden volstaan;

— een technisch hoofdstuk met de meest recente marktgegevens die voor de vaststelling van de criteria gebruikt zijn;

— een voorstel voor herziene ontwerpcriteria;

— een kwantitatieve indicatie van de globale milieuprestatie die dankzij het gebruik van de herziene criteria wordt verwacht in vergelijking met de milieuprestaties van de gemiddelde producten op de markt;

— een herziene handleiding voor potentiële gebruikers van de EU-milieukeur en de bevoegde instanties; alsmede

— een herziene handleiding voor de autoriteiten die openbare aanbestedingen uitschrijven.

Het verslag en het voorstel voor ontwerpcriteria worden gedurende twee maanden voor openbare raadpleging beschikbaar gesteld voor opmerkingen via de specifieke EU-milieukeurwebsite van de Commissie.

Alle opmerkingen die in de loop van deze periode van openbare raadpleging zijn ontvangen, worden beantwoord, waarbij wordt aangegeven of en waarom zij zijn aanvaard, dan wel verworpen.

Rekening houdend met eventuele wijzigingen die op basis van de raadplegingsronde worden aangebracht en op voorwaarde dat geen enkele lidstaat een open werkgroepvergadering eist, kan de Commissie de ontwerpcriteria overeenkomstig artikel 8 aannemen.

Op verzoek van een lidstaat vindt een open werkgroepvergadering over de voorgestelde herziene criteria plaats waaraan alle betrokken partijen zoals de bevoegde instanties, de industrie (inclusief MKB/KMO's), vakbonden, kleinhandelaars, importeurs en milieu- en consumentenorganisaties deelnemen. Ook de Commissie neemt aan bedoelde vergadering deel.

Rekening houdend met eventuele wijzigingen die op basis van de raadplegingsronde of de werkgroepvergadering worden aangebracht, kan de Commissie de ontwerpcriteria overeenkomstig artikel 8 aannemen.

BIJLAGE II

VORM VAN DE EU-MILIEUKEUR

De EU-milieukeur heeft de volgende vorm:

Etiket

Facultatief etiket met tekstruimte (in de productgroepcriteria wordt gespecificeerd welk gebruik de marktdeelnemer kan maken van de tekstruimte en welke tekst kan worden gebruikt):

Ook het registratienummer van de EU-milieukeur moet op het product worden vermeld. Dit neemt de volgende vorm aan:

In dit registratienummer verwijst xxxx naar het land van registratie, yyy naar de productgroep en zzzzz naar het door de bevoegde instantie gegeven registratienummer.

Het etiket en het facultatieve etiket met tekstruimte en het registratienummer worden gedrukt in twee kleuren (Pantone 347 voor de bladeren en steel van de bloem, het €-symbool, het websiteadres en de afkorting EU, en Pantone 279 voor alle overige elementen, tekst en randen), of in zwart en wit, of in wit en zwart.

BIJLAGE III

VERGOEDINGEN

1. **Aanvraagvergoeding**

De bevoegde instantie waarbij een aanvraag wordt ingediend, rekent een vergoeding aan die overeenstemt met de werkelijke administratieve kosten voor het verwerken van de aanvraag. Deze vergoeding bedraagt minimaal 200 EUR en maximaal 1 200 EUR.

Voor kleine en middelgrote ondernemingen ([1]) en marktdeelnemers in de ontwikkelingslanden bedraagt de aanvraagvergoeding maximaal 600 EUR.

Voor micro-ondernemingen ([1]) bedraagt de maximum aanvraagvergoeding 350 EUR.

De aanvraagvergoeding wordt verminderd met 20 % voor aanvragers die geregistreerd zijn via het milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS) en/of via de ISO 14001-norm. Deze korting geldt op voorwaarde dat de aanvrager zich in zijn milieubeleid uitdrukkelijk ertoe verbindt te waarborgen dat zijn producten met de milieukeur volledig beantwoorden aan de EU-milieukeurcriteria gedurende de geldigheidsperiode van de overeenkomst en dat deze toezegging op adequate wijze is vertaald in de gedetailleerde milieudoelstellingen. De aanvragers met een ISO 14001-certificatie tonen jaarlijks aan dat zij deze verbintenis zijn nagekomen. De aanvragers met een EMAS-registratie sturen een kopie van hun jaarlijks geverifieerde milieuverklaring.

2. **Jaarlijkse vergoeding**

De bevoegde instantie kan verlangen dat elke aanvrager aan wie een EU-milieukeur is toegekend, een jaarlijkse vergoeding tot maximaal 1 500 EUR voor het gebruik van de milieukeur betaalt.

Voor kleine en middelgrote ondernemingen (MKB/KMO's) en marktdeelnemers in de ontwikkelingslanden bedraagt de jaarlijkse vergoeding maximaal 750 EUR.

Voor micro-ondernemingen bedraagt de jaarlijkse vergoeding maximaal 350 EUR.

De periode waarvoor de jaarlijkse vergoeding wordt betaald, begint op de datum van toekenning van de EU-milieukeur aan de aanvrager.

([1]) Kleine en middelgrote bedrijven (MKB/KMO's) en micro-ondernemingen in de zin van Aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie van 6 mei 2003 (PB L 124 van 20.5.2003, blz. 36).

BIJLAGE IV

STANDAARDCONTRACT OVER DE GEBRUIKSVOORWAARDEN VOOR DE EU-MILIEUKEUR

De bevoegde instantie …… (volledige naam), hierna „bevoegde instantie" genoemd,

gevestigd te …… (volledig adres), die voor de ondertekening van dit contract wordt vertegenwoordigd door …… (naam van de verantwoordelijke persoon), …… (volledige naam van de houder), in zijn hoedanigheid als producent, fabrikant, importeur, dienstverlener, groothandelaar of detailhandelaar, die officieel in de Europese Gemeenschap is gevestigd te …… (volledig adres), hierna „houder" genoemd, die wordt vertegenwoordigd door …… (naam van de verantwoordelijke persoon), zijn met betrekking tot het gebruik van de EU-milieukeur, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 66/2010 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een EU-milieukeur [1], hierna verordening betreffende de „EU-milieukeur" genoemd, het volgende overeengekomen:

1. GEBRUIK VAN DE EU-MILIEUKEUR

1.1. De bevoegde instantie verleent de houder het recht om de EU-milieukeur te gebruiken voor zijn producten als omschreven in de productspecificaties in de bijlage, die voldoen aan de voor de periode van …… tot …… geldende toepasselijke productgroepcriteria, die op …… (datum) door de Commissie van de Europese Gemeenschappen zijn vastgesteld en in het Publicatieblad van de Europese Unie van …… (volledige referentie) zijn bekendgemaakt en als bijlage bij dit contract zijn opgenomen.

1.2. De EU-milieukeur mag slechts worden gebruikt in overeenstemming met de vormen van bijlage II bij de verordening betreffende de EU-milieukeur.

1.3. De houder waarborgt dat het product dat van de EU-milieukeur wordt voorzien, voor de duur van dit contract te allen tijde voldoet aan alle daarin opgenomen gebruiksvoorwaarden en bepalingen, als vastgelegd in artikel 9 van de verordening betreffende de EU-milieukeur. In geval van wijzigingen van de eigenschappen van de producten die geen gevolgen hebben voor de naleving van de criteria is geen nieuwe aanvraag nodig. De houder stelt de bevoegde instantie in kennis van deze wijzigingen per aangetekende brief. De bevoegde instantie kan passende controles uitvoeren.

1.4. Het contract kan worden uitgebreid tot een bredere reeks producten dan oorspronkelijk gepland, afhankelijk van de goedkeuring door de bevoegde instantie, en mits deze producten tot dezelfde productgroep behoren en ook voldoen aan de criteria van die groep. De bevoegde instantie kan controleren of deze voorwaarden zijn vervuld. De bijlage waarin de productspecificaties zijn vermeld wordt dienovereenkomstig gewijzigd.

1.5. De houder maakt geen reclame en onthoudt zich van verklaringen en van het gebruik van een etiket of logo op een onjuiste of misleidende manier of op een manier die verwarring schept of twijfel oproept aan de geloofwaardigheid van de EU-milieukeur.

1.6. De houder is uit hoofde van dit contract verantwoordelijk voor de wijze waarop de EU-milieukeur met betrekking tot zijn product, met name voor reclamedoeleinden, wordt gebruikt.

1.7. De bevoegde instantie en de door haar daartoe gemachtigde tussenpersonen mogen alle noodzakelijke onderzoeken instellen om erop toe te zien dat de houder aan de productgroepcriteria en de gebruiksvoorwaarden en bepalingen van dit contract in overeenstemming met de regels van artikel 10 van de verordening betreffende de EU-milieukeur blijft voldoen.

2. OPSCHORTING EN DEFINITIEVE INTREKKING

2.1. Wanneer de houder bemerkt dat hij niet aan de gebruiksvoorwaarden of aan de bepalingen van artikel 1 van dit contract voldoet, dient hij de bevoegde instantie daarvan in kennis te stellen en de EU-milieukeur niet te gebruiken, totdat aan voornoemde gebruiksvoorwaarden en bepalingen wordt voldaan en de bevoegde instantie daarvan in kennis is gesteld.

2.2. Wanneer de bevoegde instantie van oordeel is dat de houder in strijd met de gebruiksvoorwaarden of met de bepalingen van dit contract handelt, is zij gerechtigd de aan de houder verleende vergunning voor het gebruik van de EU-milieukeur op te schorten of om deze in te trekken en de nodige maatregelen te treffen om te verhinderen dat de houder de EU-milieukeur nog blijft gebruiken, waaronder de in artikelen 10 en 17 van de verordening betreffende de EU-milieukeur voorziene maatregelen.

[1] PB L 27 van 30.1.2010, blz. 1.

3. BEPERKING VAN AANSPRAKELIJKHEID EN SCHADELOOSSTELLING

3.1. De houder mag de EU-milieukeur niet gebruiken als onderdeel van enigerlei garantie met betrekking tot het in artikel 1.1 van dit contract genoemde product.

3.2. De bevoegde instantie en de door haar daartoe gemachtigden zijn niet aansprakelijk voor verlies of schade die de houder lijdt als gevolg van de toekenning en/of het gebruik van de EU-milieukeur.

3.3. De bevoegde instantie en de door haar daartoe gemachtigde tussenpersonen zijn niet aansprakelijk voor verlies of schade die een derde lijdt als gevolg van de toekenning van de EU-milieukeur en/of van het gebruik ervan, waaronder het gebruik in reclame.

3.4. De houder dient de bevoegde instantie en haar gemachtigde tussenpersonen te allen tijde te vrijwaren tegen verlies respectievelijk schade of aansprakelijkheid opgelopen door de bevoegde instantie of haar gemachtigde tussenpersoon als gevolg van contractbreuk door de houder of als gevolg van het door de bevoegde instantie gestelde vertrouwen in de door de houder verstrekte informatie of documentatie, met inbegrip van vorderingen door derden.

4. VERGOEDINGEN

4.1. Het bedrag van de aanvraagvergoeding en de jaarlijkse vergoeding wordt vastgesteld in overeenstemming met bijlage III van de verordening betreffende de EU-milieukeur.

4.2. De EU-milieukeur mag slechts worden gebruikt wanneer de betreffende vergoedingen tijdig zijn voldaan.

5. DUUR VAN HET CONTRACT EN TOEPASBAAR RECHT

5.1. Behoudens de bepalingen van artikel 5.2, 5.3 en 5.4, loopt dit contract vanaf de datum van ondertekening tot (…) of tot het verstrijken van de productgroepcriteria, waarbij de kortste periode geldt.

5.2. Wanneer de houder in strijd heeft gehandeld met de gebruiksvoorwaarden of de bepalingen van dit contract, zoals bedoeld in artikel 2.2, mag de bevoegde instantie dit als contractbreuk opvatten, waardoor zij is gerechtigd, onverminderd de bepalingen van artikel 2.2, het contract per aangetekende brief aan de houder op een eerdere datum dan de in artikel 5.1 genoemde (een door de bevoegde instantie vast te stellen termijn), te beëindigen.

5.3. De houder kan het contract per aangetekende brief aan de bevoegde instantie beëindigen, waarbij een opzegtermijn van drie maanden geldt.

5.4. Wanneer de in artikel 1.1 genoemde productgroepcriteria ongewijzigd voor een bepaalde periode worden verlengd en de bevoegde instantie ten minste drie maanden vóór het verstrijken van de geldigheid van de productgroepcriteria en dit contract geen schriftelijke opzegging heeft verzonden, deelt de bevoegde instantie de houder ten minste drie maanden van tevoren mede dat het contract automatisch wordt verlengd zolang de productgroepcriteria blijven gelden.

5.5. Na de beëindiging van dit contract mag de houder de EU-milieukeur niet meer op de etiketten van of in reclame voor het in artikel 1.1 van dit contract omschreven product gebruiken. De EU-milieukeur mag echter tot uiterlijk zes maanden na de beëindiging van het contract worden aangebracht op producten die de houder of anderen in voorraad hebben en die gefabriceerd zijn vóór de beëindiging. Deze laatste bepaling is echter niet van toepassing indien het contract is beëindigd om de in artikel 5.2 genoemde redenen.

5.6. Een geschil tussen de bevoegde instantie en de houder, dan wel een uit dit contract voortvloeiende vordering van een partij op de andere, waarvoor geen minnelijke schikking kan worden getroffen, valt onder de geldende wetgeving die is vastgesteld in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 betreffende het recht dat van toepassing is op contractuele verbintenissen (Rome I) [1] en Verordening (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen (Rome II) [2].

De volgende bijlagen maken deel uit van dit contract:

— een exemplaar van Verordening (EG) nr. 66/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de EU-milieukeur, in (de desbetreffende taal/talen van de Gemeenschap);

— productspecificaties, die ten minste gegevens bevatten over de namen, en/of de interne referentienummers van de fabrikant, de plaats(en) van fabricage en de registratienummer(s) van de desbetreffende EU-milieukeurvergunning;

— een exemplaar van Beschikking ….…… van de Commissie (inzake de productgroepcriteria).

[1] PB L 177 van 4.7.2008, blz. 6.
[2] PB L 199 van 31.7.2007, blz. 40.

Gedaan te ..... datum .....

.....

(Bevoegde instantie)

Aangewezen persoon .....

.....

(Wettelijk bindende handtekening)

.....

(Houder)

Aangewezen persoon .....

.....

(Wettelijk bindende handtekening)

BIJLAGE V

EISEN IN VERBAND MET BEVOEGDE INSTANTIES

1. De bevoegde instantie is onafhankelijk van de door haar beoordeelde organisaties of producten.

   Een instantie die lid is van een organisatie van ondernemers of vakorganisatie die ondernemingen vertegenwoordigt die betrokken zijn bij het ontwerp, de vervaardiging, de levering, de montage, het gebruik of het onderhoud van de door hen beoordeelde producten, kan als een bevoegde instantie worden aangewezen op voorwaarde dat haar onafhankelijkheid en de afwezigheid van belangenverstrengeling aangetoond worden.

2. Een bevoegde instantie, de hoogste leidinggevenden en het personeel dat de conformiteitsbeoordeling verricht, zijn niet de ontwerper, fabrikant, leverancier, installateur, koper, eigenaar, gebruiker of onderhouder van de door hen beoordeelde producten, noch de gemachtigde vertegenwoordiger van een van deze partijen. Dit staat echter niet het gebruik in de weg van beoordeelde producten die nodig zijn voor de activiteiten van de bevoegde instantie of van deze producten voor persoonlijke doeleinden.

   Een bevoegde instantie, de hoogste leidinggevenden en het personeel dat de conformiteitsbeoordeling verricht, zijn niet rechtstreeks of als vertegenwoordiger van de betrokken partijen betrokken bij het ontwerpen, vervaardigen of bouwen, op de markt brengen, installeren, gebruiken of onderhouden van deze producten. Zij oefenen geen activiteiten uit die hun onafhankelijk oordeel of hun integriteit met betrekking tot de conformiteitsbeoordeling waarvoor zij zijn aangewezen, in het gedrang kunnen brengen. Dit geldt met name voor adviesdiensten.

   Bevoegde instanties zorgen ervoor dat de activiteiten van hun dochterondernemingen of onderaannemers geen afbreuk doen aan de vertrouwelijkheid, objectiviteit of onpartijdigheid van hun conformiteitsbeoordeling.

3. Bevoegde instanties en hun personeel voeren de conformiteitsbeoordeling uit met de grootste mate van professionele integriteit en met de vereiste technische bekwaamheid op het specifieke gebied en zij zijn vrij van elke druk en beïnvloeding, met name van financiële aard, die hun oordeel of de resultaten van hun conformiteitsbeoordeling kunnen beïnvloeden, met name van personen of groepen van personen die belang hebben bij de resultaten van deze beoordeling.

4. De instantie is in staat alle taken in verband met conformiteitsbeoordeling die haar is toegewezen te vervullen, ongeacht of deze taken door de instantie zelf dan wel namens haar en onder haar verantwoordelijkheid worden verricht.

   Een bevoegde instantie beschikt te allen tijde, voor elke conformiteitsbeoordelingsprocedure en voor elke soort of elke categorie producten waarvoor zij is aangewezen over:

   a) de technische kennis en voldoende adequate ervaring om de taken in verband met de conformiteitsbeoordeling te verrichten;

   b) beschrijvingen van de procedures voor de uitvoering van de conformiteitsbeoordeling, waarbij de transparantie en de reproduceerbaarheid van deze procedures worden gewaarborgd. De instantie beschikt over adequaat beleid en procedures waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen taken die zij als bevoegde instantie verricht en andere activiteiten;

   c) procedures voor de uitvoering van taken waarbij naar behoren rekening is gehouden met de omvang van een onderneming, de sector waarin zij actief is, haar structuur, de mate van complexiteit van de producttechnologie in kwestie en het massa- of seriële karakter van het productieproces.

   De instantie beschikt over de middelen die nodig zijn om de technische en administratieve taken in verband met de conformiteitsbeoordeling op adequate wijze uit te voeren en heeft toegang tot alle vereiste apparatuur en faciliteiten.

5. Het personeel dat verantwoordelijk is voor de uitvoering van de conformiteitsbeoordeling beschikt over:

   a) een goede kennis over alle activiteiten in verband met de conformiteitsbeoordeling waarvoor de bevoegde instantie is aangewezen;

   b) de bekwaamheid om certificaten, dossiers en rapporten op te stellen die aantonen dat de beoordelingen zijn verricht.

6. De onpartijdigheid van de bevoegde instanties, hun hoogste leidinggevenden en het personeel dat verantwoordelijk is voor de beoordeling moet worden gewaarborgd.

   De beloning van de hoogste leidinggevenden en het personeel dat verantwoordelijk is voor de beoordeling van een bevoegde instantie hangt niet af van het aantal uitgevoerde beoordelingen of van de resultaten daarvan.

7. Bevoegde instanties nemen deel aan, of zorgen ervoor dat hun personeel dat verantwoordelijk is voor de beoordeling op de hoogte is van de desbetreffende normalisatieactiviteiten en de activiteiten van de werkgroep van bevoegde instanties als bedoelde in artikel 13 van deze verordening die is opgericht uit hoofde van de desbetreffende communautaire harmonisatiewetgeving, en hanteren de door die groep genomen administratieve beslissingen en geproduceerde documenten als algemene leidraad.